

Liahona

VISAR OSS ALLA VÄGEN TILL JESUS KRISTUS

"VÄGEN ÄR FÖRBEREDD": GUDS PLAN FÖR OSS, S. 2

FEM SÄTT ATT TROFAST FÖLJA PROFETER, S. 12

HUR GAMLA TESTAMENTET FÖREBÅDAR
FRÄLSARENS MISSION OCH OFFER, S. 32

JANUARI 2026

”Och det stod en bland dem som var Gud lik, och han sa till dem som var med honom:

’Vi ska gå ner, för det finns plats där, och vi ska ta av dessa beståndsdelar och vi ska göra en jord på vilken dessa kan bo.

Och vi ska pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befaller dem.”

– *Abraham 3:24–25*

INNEHÅLL

"Våra själar bör svälla av tacksamhet när vi begrundar Guds stora plan för frälsning, återlösning, återställelse, barmhärtighet och lycka."

– Äldste David A. Bednar, sidan 2

2 Vi får del av gudomlig natur

Äldste David A. Bednar

8 Förbundskvinnor: Trygghet i Jesu Kristi återställda evangelium

Syster J. Anette Dennis

12 Trofasthet och profeter – då och nu

Äldste Ahmad S. Corbitt

18 Kristuslikt tjänande fick hjärtan att mjukna och dörrar att öppnas på Korsika

Shaun Stahle

22 Heliga i varje land: Jag går vart du kallar mig

Scott Hales

25 Porträtt av tro: Hur kan jag klaga?

Yesmin Oliveros

28 Sista dagars heliga berättar

Av olika författare

32 Sök Kristus och förbunden: Nephis nycklar till att läsa Gamla testamentet

David R. Seely

38 Din vän *Kom och följ mig*

Ted Barnes

40 Från UV: *Aktuellt*: Där synden orsakar kaos ger Kristus frid

Chakell Wardleigh Herbert

44 Från UV: *Aktuellt*: Omvändelse handlar inte bara om att övervinna synd

Madelyn Maxfield

46 Från UV: *Aktuellt*: Jag var rädd för att prata med biskopen – hur skulle han reagera?

Jared Acabado

OMSLAG

*Kristus på korset, av
Carl Heinrich Bloch*

Vi får del av gudomlig natur

(2 Petrusbrevet 1:4)

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kворum

Kunskap om frälsningsplanen ger värdefulla perspektiv, berikar vår glädje och stärker oss så att vi kan övervinna våra utmaningar och motgångar.

Aposteln Petrus påminner oss, som Jesu Kristi lärjungar, om att ”hans gudomliga makt har skänkt oss *allt* vi behöver för *liv och gudsfruktan* genom kunskapen om honom som har kallat oss med sin härlighet och godhet.

Genom dessa har han gett oss *sina stora och dyrbara löften*, för att [vi] genom dem ska få *del av gudomlig natur*” (2 Petrusbrevet 1:3–4; betoning tillagd).

Vår himmelske Faders plan beskriver de mycket stora och dyrbara sanningar och löften som definierar vår eviga identitet och uppgift.

JESU KRISTI
EVANGELIUM ÄR
DEN VÄG GENOM
VILKEN VI KAN FÅ
DE VÄLSIGNELSER
SOM UTLOVATS I
GUDS PLAN, JA,
DE LÄROSATSER,
PRINCIPER,
FÖRRÄTTNINGAR
OCH FÖRBUND
SOM MÄN OCH
KVINNOR MÅSTE
TRO PÅ OCH
FÖLJA.

Som det står förklarat i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen":

"Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar ...

I förutgången kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämelse som arvtagare till evigt liv."¹

Vår himmelske Fader lovar sina barn att om de följer principerna i hans plan och hans älskade Sons exempel, håller buden och håller ut i tro intill änden, kommer de, genom Frälsarens återlösning, att "få evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor" (Läran och förbunden 14:7).

Guds verk fokuserar på hans barns framåtskridande och upphöjelse. Varje aspekt av hans plan är avsedd att välsigna hans söner och döttrar eftersom "själarna är mycket värdefulla i [hans] ögon" (Läran och förbunden 18:10).

VÅR FADERS PLAN

I det förjordiska rådet presenterade vår himmelske Fader för sina andebarn sin plan för deras eviga framåtskridande och lycka.

"Vi ska göra en jord på vilken dessa kan bo.

Och vi ska pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem.

Och de som håller sitt första tillstånd ska få mera, och de som inte håller sitt första tillstånd ska inte få

härlighet i samma rike som de som håller sitt första tillstånd. Och de som håller sitt andra tillstånd ska tilldelas härlighet på sina huvuden i evigheters evighet.

Och Herren sa: 'Vem ska jag sända?' Och en som liknade Människosonen svarade: 'Här är jag, sänd mig.' Och en annan svarade och sa: 'Här är jag, sänd mig.' Och Herren sa: 'Jag ska sända den förste.'

Och den andre blev vred och höll inte sitt första tillstånd, och på den dagen följde många efter honom" (Abraham 3:24–28).

Lägg märke till att endast en plan framlades i det förjordiska rådet – Faderns plan. Vår himmelske Fader ställde inte frågan: "Vad ska vi göra?" Han bad varken om synpunkter, rekommendationer eller förslag. I stället presenterade han de grundläggande delarna av sin plan och frågade: "Vem ska jag sända?" Kärnan i hans fråga fokuserade på vem som skulle sändas för att verkställa villkoren i hans plan.

Följderna av motståndarens uppror beskrivs också i skrifterna.

"Och eftersom denne Satan nu gjorde uppror mot mig *och försökte omintetgöra människans handlingsfrihet* som jag, Herren Gud, hade gett henne, och även ville att jag skulle ge honom min egen makt, lät jag nedstörta honom genom min Enföddes makt.

Och han blev Satan ... djävulen, alla lögners fader, för att bedra och förblinda människorna och leda dem som fångar enligt sin vilja, ja, alla som inte vill hörsamma min röst" (Mose 4:3–4; betoning tillagd).

Lucifer lade inte fram någon plan som röstades ned av en majoritet av deltagarna i det förjordiska rådet. Han är inte en sympatisk figur som förlorade ett val. Han gjorde uppror! Högmod, arrogans och själviskhet motiverade hans revolt mot Faderns plan.

VÅR HIMMELSKE FADER LÄNGTAR EFTER ATT VI SKA ÅTERVÄNDA
HEM TILL HONOM. HAN INBJUDER OCH UTLOVAR VÄLSIGNELSER,
MEN HAN TVINGAR ELLER BEGRÄNSAR ALDRIG VÅRT UTÖVANDE
AV DEN MORALISKA HANDLINGSFRIHET SOM HAN GAV OSS. VI
MÅSTE AGERA OCH VÄLJA ATT ÅTERVÄNDA TILL HONOM GENOM
ATT FÖLJA HANS ÄLSKADE SONS EXEMPEL.

FADERNS PLAN OCH FRÄLSARENS EVANGELIUM

Planen beskriver Faderns och Sonens verk som gör det eviga livets välsignelser tillgängliga för hela mänskligheten.

Jesu Kristi evangelium är den väg genom vilken vi kan få de välsignelser som utlovats i Guds plan, ja, de lärosatser, principer, förrättningar och förbund som män och kvinnor måste tro på och följa. ”Det finns inget annat namn givet under himlen utom denne Jesus Kristus ... varigenom människan kan bli frälst” (se 2 Nephi 25:20). Herren Jesus Kristus är sannerligen ”vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom [honom]” (Johannes 14:6).

President Russell M. Nelson har förklarat följande:

”Planen krävde en skapelse och den krävde i sin tur både fallet och försoningen. Detta är planens tre grundläggande beståndsdelar. Skapelsen av en paradisisk planet kom från Gud. Jordelivet och dödligheten kom in i världen genom Adams fall [se 2 Nephi 2:25; Mose 6:48]. Odödlighet och möjligheten till evigt liv gavs genom Jesu Kristi försoning [se 2 Nephi 2:21–28] ...

Vi kommer till jorden under en kort tid, utstår våra provningar och motgångar och förbereder oss för att gå framåt och uppåt mot en härlig hemkomst [se Psaltaren 116:15; Alma 42:8]. Våra tankar och handlingar [under jordelivet] kommer helt säkert att bli mer meningsfulla om vi förstår Guds plan och är tacksamma för och lyder hans bud [se Läran och förbunden 59:20–21].”²

PLANENS TITLAR I MORMONS BOK

Vi lär oss viktiga sanningar genom att identifiera och studera de många olika titlarna på Faderns plan i Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus. Tänk till exempel på följande utvalda exempel på titlar:

”den store Skaparens barmhärtiga plan”
(2 Nephi 9:6)

”vår Guds plan” (2 Nephi 9:13)

”frälsningsplanen” (Jarom 1:2; Alma 24:14)

”återlösningsplanen” (Alma 12:25, 26, 30, 32, 33; 42:11, 13)

”återställelseplanen” (Alma 41:2)

”lycksalighetsplanen” (Alma 42:16)

”barmhärtighetens stora plan” (Alma 42:31).

Var och en av dessa titlar hjälper oss att tydligare förstå de dyrbara löftena i Faderns plan, och berikar vårt perspektiv av syftet med och meningen med vårt jordeliv.³

Det är talande att den titel som oftast används för Guds plan i Mormons bok fokuserar på den återlösning som möjliggörs genom Jesu Kristi försoning.

Alma förkunnade: ”Om det nu inte hade varit för återlösningsplanen som fastställdes från världens grundläggning, kunde det inte ha funnits någon uppståndelse från de döda. Men det fastställdes en återlösningsplan som ska åstadkomma den uppståndelse från de döda” (Alma 12:25).

Han gav även denna förmaning: ”Börja tro på Guds Son, att han ska komma för att återlösa sitt folk, och att han ska lida och dö för att sona deras synder, och att han ska uppstå från de döda, vilket ska åstadkomma uppståndelsen så att alla människor ska stå inför honom för att på den yttersta dagen, domens dag, dömas efter sina gärningar” (Alma 33:22).

VÄGEN ÄR FÖRBEREDD

Våra själar bör svälla av tacksamhet när vi begrundar Guds stora plan för frälsning, återlösning, återställelse, barmhärtighet och lycka. Kunskap om hans plan ger värdefulla perspektiv, berikar vår glädje och stärker oss så att vi kan övervinna våra utmaningar och motgångar.

Vår himmelske Fader längtar efter att vi ska återvända hem till honom. Han inbjuder och utlovar välsignelser, men han tvingar eller begränsar aldrig vårt utövande av den moraliska handlingsfrihet som han gav oss. Vi måste agera och välja att återvända till honom genom att följa hans älskade Sons exempel.

”Vägen är beredd, och om vi vill se kan vi leva för evigt” (Alma 37:46; betoning tillagd).

Jag vittnar med glädje om att vår himmelske Fader är upphovsmannen till den gudomliga planen för sina barn. Jesus Kristus är vår Återlösare och Frälsare. Och som en av Herrens apostlar i vår tid vittnar jag om att han verkligen är ”*vägen*, sanningen och livet” (Johannes 14:6; betoning tillagd). ■

SLUTNOTER

1. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, Evangeliebiblioteket.
2. Russell M. Nelson, ”Skapelsen”, *Liahona*, juli 2000, s. 102, 104.
3. För en omfattande analys av de många titlar på Guds plan som finns i Mormons bok, se Noel B. Reynolds, ”The Plan of Salvation and the Book of Mormon”, *Religious Educator*, vol. 21, nr 1 (2020), s. 31–53.

TRYGGHET I JESU KRISTI ÅTERSTÄLLDA EVANGELIUM

Syster J. Anette Dennis

första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Vägen tillbaka till Gud är tydligt markerad om vi har tro på och litar på vår Frälsare.

På grund av vår fallna natur och våra omständigheter under jordelivet är vi alla benägna att avvika från den Gud vi kände och älskade i vår förjordiska tillvaro.¹

Det ligger i jordelivets natur. Därför har han gett oss sätt att hålla oss tryggt förankrade i honom, att besegla våra hjärtan till honom, och att med hans hjälp ta oss så tryggt som möjligt igenom jordelivets minfält.

Under de stora världskrigen gömde väpnade styrkor minor, eller sprängämnen, under jorden. Det fanns stora fält med gömda minor, och en armé kunde ovetande marschera in på dessa minfält och sprängas i luften.

Efter krigen fanns tusentals odetonerade minor kvar och många människor, däribland barn, miste livet eller lemmar när de aningslöst gick ut på minfälten. Organisationer som ägnar sig åt att lokalisera och märka ut minorna på dessa minfält har räddat många liv.

Jordelivet är som ett minfält. Motståndaren är väldigt duktig på att dölja faror så att de ser harmlösa och inbjudande ut, som ett vackert fält. Han har tusentals år av erfarenhet av att göra detta. Han är expert på att få vägar som leder till farliga resultat och hjärtesorg att se inbjudande ut.

VÄGLEDDA HEM I SÄKERHET

Vår Fader i himlen vet hur han ska beskydda oss och har märkt ut stigen som leder oss hem i säkerhet. Naturligtvis finns det många faror och svårigheter som är en del av vår jordiska upplevelse. Men vi kan undvika val som kan medföra onödiga bördor och sorger.

Det är därför vår Fader har gett oss bud, den Helige Andens gåva, profeter som vägleder oss och mäktiga förbundsband till honom och vår Frälsare genom templets förrättningar och förbund. Endast här i Jesu Kristi återställda kyrka finner vi alla dessa kraftfulla markörer och det skydd som kan leda oss hem i säkerhet.

Det är en stor välsignelse att ha nutida profeter. President Hugh B. Brown (1883–1975), tidigare rådgivare i första presidentskapet, berättade om ett samtal han hade med en medlem av brittiska underhuset som tidigare varit domare. Denne man sa att han trodde att Gud inte hade talat till människor på jorden sedan det första århundradet, och president Brown svarade med att berätta för honom om Joseph Smith och återställelsen.

”Domaren satt och lyssnade noga”, mindes president Brown. ”Han ställde några mycket tydligt riktade och ingående frågor, och i slutet av samtalet sa han: ’Mr. Brown, jag undrar om ert folk inser vikten av ert

budskap. Gör du det? ... Om det du har berättat för mig är sant, är det det mest storslagna budskap som har kommit till jorden sedan änglarna förkunnade Kristi födelse.’”²

Gud kallar profeter därför att han älskar sina barn. Genom sina tjänare profeterna har han uppenbarat sin frälsningsplan, sin lycksalighetsplan för att vägleda sina barn. Herren visar profeter, siare och uppenbarare saker som andra inte kan se. De är väktare på tornet (se Hesekiel 33:1–7) som kan se långt fram i tiden och varna alla som vill lyssna, ofta flera år i förväg. De har en utkiksp plats som vi inte har tack vare sin kommunikation med Gud som hans bemyndigade tjänare. Det är av största vikt att vi alla får ett djupt, personligt vittnesbörd om våra nuvarande profeter, siare och uppenbarare.

SANNING I JESUS KRISTUS

Det blir allt svårare att urskilja vad som är sanning i vår värld i dag. Det finns så många röster som kommer från så många håll – Instagram, TikTok, Facebook, X, poddsändningar, nyhetskanaler och så vidare. Och nu, med artificiell intelligens, eller AI, på scenen, är det ännu svårare att urskilja vad som är sant och vad som inte är det – eller ens vad som är verkligt! Bedrägliga

**NÄR VI SÄTTER VÅR
TRO TILL FRÄLSAREN
OCH LITAR PÅ
HONOM, LEDER HAN
OSS HEM I TRYGGHET.**

deepfake-videor kan få det att se ut som om någon har sagt eller gjort något som de inte har. Det kommer att bli extremt svårt att skilja på vad som är sant eller falskt under de kommande åren.

Under sin första konferens som kyrkans president i april 2018 sa president Russell M. Nelson:

”Jag känner optimism inför framtiden ... Men jag är inte naiv angående kommande dagar. Vi lever i en värld som är komplex och mer och mer stridslysten. Ständigt tillgängliga sociala medier och nyhetsbevakning dygnet runt bombarderar oss med obevekliga budskap. Om vi ska ha något hopp om att kunna sälla bland de myriader röster och människofilosofier som attackerar sanningen måste vi lära oss att ta emot uppenbarelse.

Vår Frälsare och Återlösare Jesus Kristus utför några av sina mäktigaste kraftgärningar under tiden från nu och fram till sin återkomst. Vi kommer att se mirakulösa tecken på att Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus presiderar över den här kyrkan i majestät och härlighet. Men i kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande ...

Jag väddar till er att öka er andliga kapacitet att ta emot uppenbarelse ... Välj att utföra det andliga arbete som krävs för att njuta av den Helige Andens gåva och för att höra Andens röst oftare och tydligare.”³

I Gamla testamentets Amos 3:7 står det att ”Herren Gud gör ingenting utan att uppenbara sin hemlighet för sina tjänare profeterna”. Allteftersom världens röster blir högre och mer övertygande behöver vi alla förmågan att höra Andens stilla röst oftare och tydligare så att vi hör och följer Herrens vägledning genom levande profeter.

GUD ÄLSKAR ALLA SINA BARN

I både Nya testamentet och Mormons bok läser vi att Gud är densamme i går, i dag och i evighet (se Hebreerbrevet 13:8; Mormon 9:9). Gud älskar sina barn i vår tid lika mycket som han älskade sina barn i forna tider, och eftersom han älskar sina barn gör han samma

sak nu som han gjorde då. Han märker ut jordelivets minfält med bud för att hålla oss på den trygga vägen, befaller profeter att höja en varnande röst när de ser kommande faror, och tillhandahåller prästadömsförbund som förbinder oss allt starkare till Gud.

När vi sätter vår tro till Frälsaren och litar på honom, leder han oss hem i trygghet genom den Helige Andens viskningar; genom forntida och nutida skrifter; genom nutida profeters, siares och uppenbarares röster; genom den djupa kontakt med honom och vår Fader i himlen som möjliggörs genom templets förrättningar och förbund.

Ingen annanstans finns ett sådant överflöd av vägledning, trygghet och skydd, lindring, tröst och hopp i Kristus som här i Jesu Kristi återställda evangelium och i hans återställda kyrka. ■

SLUTNOTER

1. Se ”Come, Thou Fount of Every Blessing”, *Hymns—For Home and Church*, Gospel Library.
2. Se Hugh B. Brown, i Conference Report, okt. 1967, s. 117–120; se även Sheri Dew, *Prophets See Around Corners* (2023), s. 7.
3. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 96.

Från ”Why I Choose to Stay”, ett tal som hölls under kvinnokonferensen på Brigham Young University den 2 maj 2024. Skanna koden för att se eller läsa hela talet.

TROFASTHET OCH PROFETER – DÅ OCH NU

Fem viktiga principer kan hjälpa oss att undvika fällan att sätta sig upp emot profeter och apostlar.

Äldste Ahmad S. Corbitt

i de sjuttios kvorum

När jag var 17 år och bodde i West Philadelphia i Pennsylvania undervisade missionärerna min familj om Joseph Smiths första syn. Den unge Josephs önskan att kommunicera med Gud och få veta hans vilja rimmade så väl med mina egna önskningar.

När missionärerna undervisade oss om levande profeter och apostlar frågade jag: "Finns det apostlar i dag? Var är de?" De visade oss en bild av president Spencer W. Kimball (1895–1985), hans rådgivare i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum år 1980. Det stärkte mitt spirande vittnesbörd om att Gud, som är densamme i går, i dag och i evighet, fortfarande behövde profeter och apostlar till att vägleda sina barn i vår tid.

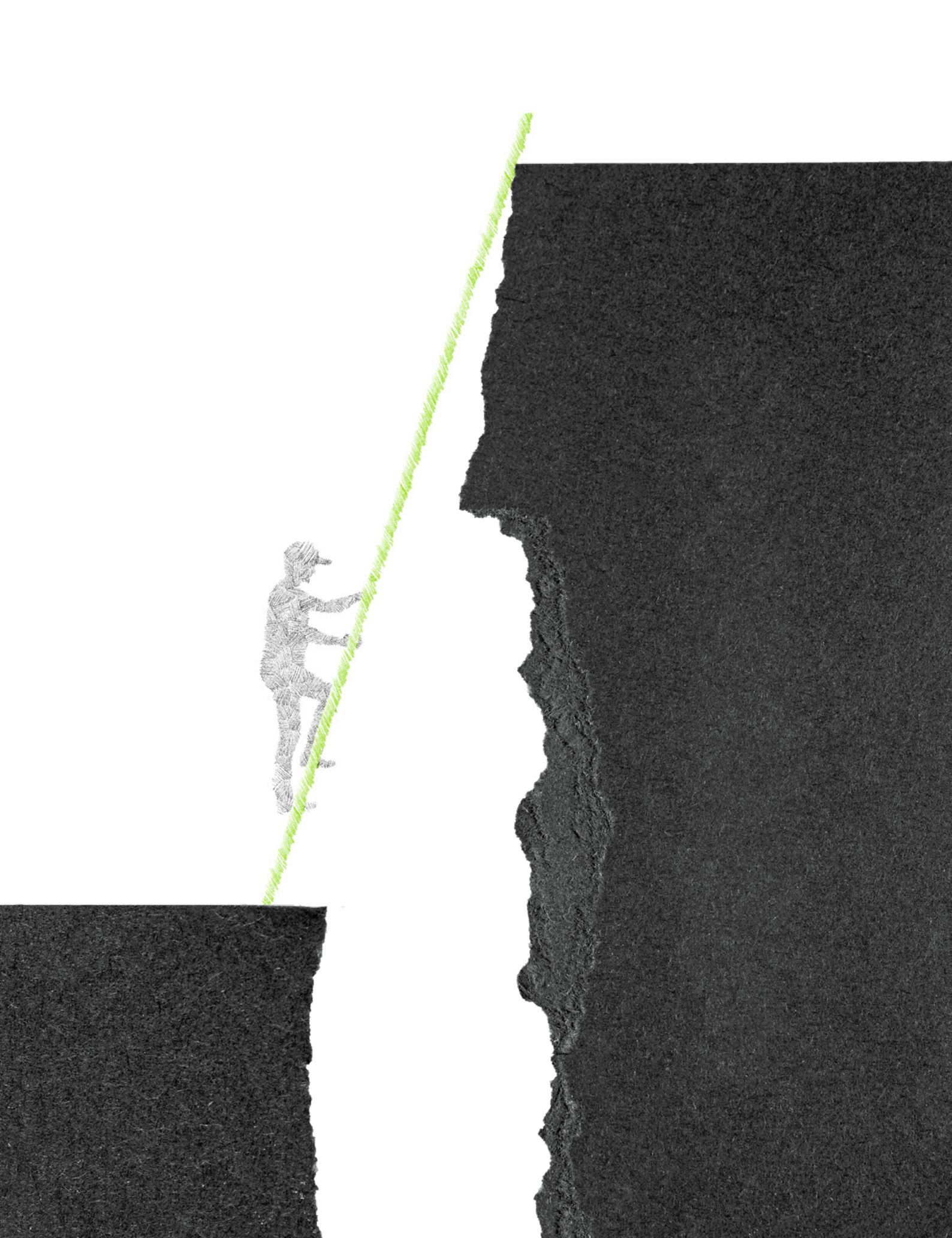
Så småningom döptes både mina föräldrar och alla tio barn in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Sedan jag fått kunskap om levande profeter och apostlar har mitt vittnesbörd om deras heliga kallelse och nycklar bara vuxit sig starkare.

UTMANINGAR SOM PROFETER OCH APOSTLAR STÄLLS INFÖR

Naturligtvis har Satan alltid försökt minska förtroendet för profeter och apostlar. Trots allt har de ju under historiens gång varit de främsta vittnena om Jesu Kristi namn för hela världen (se Läran och förbunden 107:23).

I vår tid försöker motståndaren hindra det som president Russell M. Nelson har kallat "det viktigaste som sker på jorden i dag",¹ nämligen Israels insamling, som måste föregå Jesu Kristi andra ankomst. Profeterna och apostlarna innehar nycklarna till den här insamlingen. Därför ställs de alltid inför motstånd.

Vare sig i forna dagar eller i de sista dagarna har Satan till och med hittat sätt att bedra några av Guds egna förbundsborn så att de strider mot Lammets apostlar, forntida *och* nutida (se 1 Nephi 11:34–36).

Här är fem principer som kan hjälpa oss undvika att gå i den fällan.

TRO PÅ HERREN JESUS KRISTUS

Den första av dessa principer är också evangeliets första grundsats: tro på Herren Jesus Kristus och hans försoning.

Tro ger ledning. President Jeffrey R. Holland, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, har lärt att tro alltid pekar mot framtiden.²

När vår tro på Kristus och tillit till Gud ökar ”ser [vi] framåt med trons öga, och ser” att deras löften uppfylls (Alma 5:15; se även Mosiah 18:21; Alma 32:40). Under ”Be One”-firandet till minne av 40-årsdagen av 1978 års uppenbarelse om prästadömet, uppmanade president Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, alla att ”se framåt i enheten i vår tro och lita på Herrens löfte” [se 2 Nephi 26:33].³

Detta fokus framåt för oss mot uppfyllandet av president Nelsons löfte om ”fullkomlig frid och harmoni”⁴ och dagen, som president Henry B. Eyring, andre rådgivare i första presidentskapet, har undervisat om, då ”Herren Jehova ska återvända för att bo med dem som har blivit hans folk och finna dem eniga, att de är av ett hjärta, förenade med honom och med vår himmelske Fader”.⁵

Satan, å andra sidan, försöker förhärda Guds barn så att de ska fastna i ett fokus bakåt och älta tidigare omständigheter, uttalanden eller lärdomar – även dem som förtydligats av senare profeter och apostlar. Som ”våra bröders åklagare ... dag och natt” (Uppenbarelseboken 12:10), uppviglar han till ständig kritik av Guds profeter och apostlar och deras lärdomar. På så sätt underminerar han skickligt tron på föremålet för deras vittnesbörd: Jesus Kristus – vilket är hans yttersta djävulska mål.

Nutida apostlars uttalanden om enighet, frid och harmoni visar tydligt att även om Satan är skicklig på att framkalla stridigheter och oenighet, är tiden inne för alla Guds förbundsborn (se 1 Nephi 11:34–36) att vara eniga i att omfamna, och handla, enligt de eviga sanningar

som Gud uppenbarar genom sina profeter och apostlar. Genom att göra det kan vi bli ett enat, lyckligt, mäktigt, trosfyllt förbundsfolk utan någon som helst skillnad i fråga om ras, kön, etnicitet eller annan oenighet.

Profeternas och apostlarnas undervisning, som inspirerar till denna enighet och säkra tro på Jesus Kristus, är det som alltid för oss framåt.

FÖRDÖM INTE, DÖM INTE, HANDLA I TRO

Moroni såg vår tid och lärde oss hur vi kan beskyddas från att bli kritiska mot profeter och apostlar: principen att inte fördöma eller döma.

”Döm mig inte för min ofullkomlighets skull”, sa Moroni, ”och inte heller min far för hans ofullkomlighets skull, och inte heller dem som skrivit före honom, utan *tacka hellre Gud* för att han har uppenbarat våra ofullkomligheter för er, så att ni kan *lära er att vara visare* än vi har varit” (Mormon 9:31; betoning tillagd).

Med andra ord fokuserar vi på och lär oss av profeternas och apostlarnas lärdomar och vittnesbörd om Kristus och hans evangelium och undviker att leta efter deras ofullkomligheter. Genom historien har Gud uppenbarat några av de här ofullkomligheterna till vår nytta och för att hjälpa oss bli klokare.⁶ Jag tackar honom för att han gjort det.

Men vi måste ändå vara försiktiga. Under generalkonferensen i april 2019 citerade president Eyring följande lärdom av president George Q. Cannon (1827–1901), förste rådgivare i första presidentskapet: ”Gud har utvalt sina tjänare. Han förbehåller sig rätten att fördöma dem, om de behöver fördömas. Han har inte gett den till oss som enskilda att klandra eller fördöma dem. Ingen, hur stark i tron han än är, oavsett hur hög i prästadömet, får tala illa om Herrens smorda och finna fel hos Guds myndighet på jorden utan att ådra sig hans misshag. Den Helige Anden drar sig undan en sådan människa, och hon går in i mörkret. När nu så är fallet, förstår ni inte hur viktigt det är att vi är försiktiga?”⁷

Ni och jag har Herrens välsignelse och befallning vad gäller profetiska lärdomar och handlingar, även sådana som vi kan ha svårt att förstå eller acceptera:

”Därför ska du, det vill säga kyrkan, ge akt på alla hans ord och befallningar som han ska ge dig såsom han tar emot dem och vandra i all helighet inför mig,

för hans ord ska ni ta emot som från min egen mun, *med största tålmod och tro*” (Läran och förbunden 21:4–5, betoning tillagd).

Återigen, vi varken fördömer eller dömer (se Matteus 7:1–2). När jag har gått framåt med tro på Jesus Kristus och tacksamhet för välsignelsen av profeter och apostlar har jag blivit rikligen välsignad (se Läran och förbunden 21:6).

UNDBIK FRESTELSEN ATT ÖVERSKRIDA VÅRA BEFOGENHETER

En annan huvudprincip är att undvika att överskrida vår befogenhet eller ta på oss roller som vi inte har. De här tänkesätten vilseleder oss till att ha för höga tankar om våra egna åsikter, vilket är en naturlig följd när vi har för låga tankar om profeternas och apostlarnas undervisning. Fördömande av profeter och apostlar, även de som levde i gångna tider, överskrider uppenbarligen vår befogenhet, eftersom Herren förbehåller sig denna förmåga. Jag är fullt övertygad om att vår allvetande, kärleksfulle och barmhärtige Frälsare har eller kommer att ta itu med och ivrigt förlåta alla tidigare misstag och brister, precis som vi hoppas att han ska göra för oss i dag.⁸

Ett annat exempel på att överskrida sina befogenheter är att ta sig friheten att instruera profeter och apostlar

om vad kyrkan ska göra eller hur den ska ledas. Det är Herrens roll, inte vår (se Läran och förbunden 28:2–7). Hur välmenande vi än må vara är det högmod som ligger till grund för fördömande och den egenmäktiga friheten att instruera profeter och apostlar, och leder till villfarelse och underlåtenhet i att följa profetisk myndighet.

DEN PÅGÅENDE ÅTERSTÄLLELSEN

Från år 1820 fram tills i dag har Herren ständigt undervisat sina profeter, siare och uppenbarare om uppenbarelseprocessen genom vilken han leder sin kyrka.

President Nelson har sagt:

”När vi samlas som första presidentskapets råd och de tolv kvorum blir våra mötesrum uppenbarelsrum. Anden är påtagligt närvarande ... Även om vi har olika syn på saken initialt är den kärlek vi känner till varandra konstant. Vår enighet hjälper oss urskilja Herrens vilja för sin kyrka.

På våra möten bestämmer aldrig majoriteten! Vi lyssnar under bön på varandra och talar med varandra tills vi är eniga.”⁹

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”Målet är inte bara att nå samförstånd bland rådsmedlemmarna utan att få uppenbarelse från Gud. Det är en process som innefattar både förnuft och tro så att Herrens avsikt och vilja ska bli uppenbar.”¹⁰

Den här återställda, finjusterade principen för visshet ökar förtroendet för våra nuvarande ledares förmåga att alltid leda kyrkan enligt Herrens vilja.

Jag bär mitt fasta och kärleksfulla vittnesbörd om att profeterna, från Joseph Smith och framåt, har varit Guds profeter i en obruten successionsordning till och med president Russell M. Nelson.

BEVARA EN ÖDMJUK INSTÄLLNING

Naturligtvis är Jesus Kristus sin kyrkas överhuvud och han vägleder sina profeter. Det vi kanske uppfattar som ofullkomligheter i deras ord eller handlingar kan i själva verket återspegla ofullkomligheter i vår egen uppfattningsförmåga eller jordiska förståelse. När vi minns att Herrens vägar är högre än våra vägar och att hans tankar är högre än våra tankar (se Jesaja 55:8–9)¹¹ kan vi undvika att döma profeter, även de som levde förr. Den här ödmjuka inställningen gör att vi kan följa de levande profeternas ord ”med största tålmod och tro” (Läran och förbunden 21:5, se även 1:28).

Den hjälper oss också att få mer uppenbarelse, hopp och tro på Kristus i en allt svårare värld. Enligt Jakob ”utforskar vi profeterna, och vi får många uppenbarelsen och har profetians ande. Och med alla dessa vittnen får vi ett hopp, och vår tro blir ... orubblig” (Jakob 4:6). Om vi är ödmjuka kan dessa heliga upplevelser ta bort vår önskan att finna fel på profeter och apostlar, även de som levde förr (se Läran och förbunden 88:124; 136:23). Ödmjukhet hjälper oss att ”utforska profeterna” efter sanningar som ökar vår glädje och frid och inte söka efter ofullkomligheter.

I den andan bär jag mitt fasta och kärleksfulla vittnesbörd om att profeterna från Joseph Smith och framåt har varit Guds profeter i en obruten successionslinje till och med president Russell M. Nelson. Det har varit en stor välsignelse för mig att ”utforska profeterna” och komma närmare Gud genom den undervisning som var och en av dem ger.

Jag vittnar om att de som kallats till det heliga apostlaskapet under dessa profeters ledning var och är

särskilda vittnen om Jesu Kristi namn i hela världen. Vilken förmån det är att kunna se och gå framåt mot Jesus Kristus genom dessa vittnens lärdomar. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
2. Se Jeffrey R. Holland, ”Remember Lot’s Wife” (andakt vid Brigham Young University 13 jan. 2009), s. 2, speeches.byu.edu.
3. Dallin H. Oaks, ”President Oaks Remarks at Worldwide Priesthood Celebration” (tal under ”Be One”-firandet, 1 juni 2018), newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Russell M. Nelson, ”President Nelson Remarks at Worldwide Priesthood Celebration” (tal på ”Be One”-firandet, 1 juni 2018), newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
5. Henry B. Eyring, ”Våra hjärtan förenade i enighet”, *Liahona*, nov. 2008, s. 68.
6. Till exempel Herrens tillrättavisning av profeten Joseph Smith angående förlusten av de 116 sidorna av Mormons boks manuskript (se Läran och förbunden 3; 10); Herrens tillrättavisning av Lehi för att han knotade mot honom (se 1 Nephi 16:17–25); Herrens tillrättavisning av Jareds bror för att han försummat att åkalla Gud i bön (se Ether 2:14–15).
7. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, red. Jerreld L. Newquist (1974), 1:278; se även Henry B. Eyring, ”Kraften i stödjande tro”, *Liahona*, maj 2019, s. 59.
8. President Russell M. Nelson har sagt: ”Bröder, vi behöver alla omvända oss” (”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 69). Han lärde vidare att ”omvändelse krävs av varje ansvarig person som önskar sig evig härlighet. Det finns inga undantag” (”Styrkan i andligt momentum”, *Liahona*, maj 2022, s. 98). President Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt att ”omvändelse är en nödvändig del av Guds plan”. Han sa också: ”Vi måste omvända oss från alla våra synder – allt det vi gjort eller inte gjort i strid mot Guds bud. Ingen är undantagen” (”Renad genom omvändelse”, *Liahona*, maj 2019, s. 92). Se även slutnot 6 i den här artikeln.
9. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 95.
10. D. Todd Christofferson, ”Kristi lära”, *Liahona*, maj 2012, s. 88.
11. Lägga märke till hur profeter och deras perspektiv utmärker sig i det här skriftstället: Läran och förbunden 130:4.

KRISTUSLIKT TJÄNANDE

FICK HJÄRTAN ATT MJUKNA
OCH DÖRRAR ATT ÖPPNAS

PÅ KORSIKA

Shaun Stahle

Kyrkans tidskrifter

Missionärerna på den här Medelhavsön erbjöd sig att hjälpa invånarna på alla sätt de kunde, fast beslutna att inbjuda folket att komma till Kristus.

Borgmästaren i Bastia visste mycket väl att missionärerna som stod framför honom var utlänningar. Varför, undrade han, skulle unga män komma från andra länder och erbjuda sig att hjälpa hans folk på ön Korsika?

Efter en paus tackade han ja till deras erbjudande och utmanade dem att komma tidigt nästa morgon för att måla hans lilla hotell.

Trogna sitt löfte anlände de unga männen klockan sju på morgonen, ivriga och redo att måla om borgmästarens hotell på denna pittoreska ö utanför Frankrikes kust i Medelhavet.

När borgmästaren kom till hotellet senare samma dag och fann att missionärerna fortfarande arbetade i den stekande solen, "blev han förbluffad över att se oss där", säger Jake Lowry, en av missionärerna som tjänade vid den tiden.

Förvånad över deras villighet att anstränga sig att hjälpa människor de inte kände, backade borgmästaren från sitt motstånd och "bad oss att sätta oss ner och berätta för honom vad vi behövde", säger broder Lowry.

Missionärerna berättade om evangeliet och att deras syfte var att hjälpa människorna på Korsika. De berättade att de hade svårt att hitta en lägenhet på grund av att de bofasta var på sin vakt mot utomstående. Några månader tidigare hade alla missionärer förflyttats från ön av säkerhetsskäl. Men dessa äldster hade nu öppnat ön för missionsarbete igen.

Borgmästaren lyssnade på äldsterna. "Redan morgonen därpå", säger broder Lowry, "hade han skaffat en lägenhet i ett bra område åt oss och skrivit ett vänligt meddelande."

Den kvällen, när de hade installerat sig i sina nya bostad, "kom två välklädda representanter från borgmästarens kontor förbi för att hälsa på oss och försäkra oss om att vi var välkomna och trygga i staden", säger broder Lowry.

Det dröjde inte länge förrän borgmästaren och hans fru började komma till söndagsmötena i grenen, där de älskade att sjunga psalmerna. Snart döptes borgmästarens fru.

BÖRDIG JORD

Från denna enkla start i början av 1990-talet slog kyrkan rot på denna ö som är känd som Napoleon Bonapartes födelseplats. Missionsarbetet blomstrade snart. Efter tre månader kom över 40 personer till söndagsmötena i en underbar möteslokal som anordnats av borgmästaren.

"När vi tittar tillbaka kan vi se att Herrens hand var uppenbar när det gällde tidsplanen och sättet att etablera kyrkan på ön Korsika", säger Richard W. Thatcher, dåvarande missionspresident för Frankrikemissionen Marseille, numera Frankrikemissionen Lyon.

Men det var inte lätt att få fotfäste på ön. De tidigare försöken att placera ut missionärer hade mötts av

motstånd och hot om fara. ”Den underliggande antifranska stämningen bland infödda korsikaner stärktes i början av 1990-talet”, säger broder Thatcher.

De infödda korsikanerna visade sitt missnöje med utomstående genom att tillverka hemmagjorda bomber för att förstöra utländska företag och egendomar. ”Det var inte ovanligt”, säger dåvarande äldste Darin Dewsnup, ”att höra flera explosioner om dagen i staden. Vi var inte fransmän, men vi var inte korsikaner heller.”

Missionärerna varnades för farorna, och när en bomb exploderade i grannskapet drogs de fyra missionärerna på ön tillbaka till en annan del av missionen på det franska fastlandet.

”Våra missionärer fanns inte längre på ön”, säger broder Thatcher och berättar att bakslaget var ett tillfälle att lära och växa.

KRISTLIGT TJÄNANDE VAR SVARET

För att bättre förstå himlens avsikter bestämde missionärerna sig för att studera Frälsarens liv och verksamhet för att bättre lära känna hans vägar. De studerade hans tjänande och medkänsla, som innefattade att mätta och bota och visa kärlek. De drog slutsatsen att tjänande var viktigt för att vinna folkets förtroende och för att tjäna på Herrens sätt.

Med förnyat fokus på att tjäna sändes tre missionärer för att återuppta arbetet på Korsika i mars 1992. Den här gången sändes de till Bastia, öns näst största stad. Där bestämde de sig för att möta människor på ett naturligt sätt i stället för att knacka dörr, vilket ibland hade orsakat rädsla bland invånarna.

”Våra böner besvarades. Vi insåg att vi genom tjänande kunde visa vår uppriktighet mot samhället och få hjärtat att mjukna hos människor som motsatte sig utomstående”, säger broder Thatcher.

De nya missionärerna presenterade sig för invånarna genom att erbjuda sig att hjälpa till på alla sätt de kunde. De rensade ogräs i familjers trädgårdar, lagade bilar och, som i borgmästarens fall, målade hans väderbitna hotell. De fick ofta vänner, och deras ansträngningar uppskattades. De blev nästan alltid ombedda att sätta sig ner för ett glas ”limonata”

*”När vi tittar tillbaka kan vi se att **HERRENS HAND VAR UPPENBAR** när det gällde tidsplanen och sättet att etablera kyrkan på ön Korsika.”*

– Richard W. Thatcher, tidigare president för Frankrike-missionen Marseille, numera Frankrike-missionen Lyon

(lemonad) och för att ”berätta för oss om er kyrka”, säger broder Thatcher. Snart ”förändrades våra förutsättningar dramatiskt”.

En hänvisning i början ledde till att familjen Lota döptes, vilket sedan ledde till ännu en hänvisning. När missionärerna kom hem till hänvisningsfamiljen ”föll mamman i familjen, som hade bett för att få veta sanningen, ner på knä och grät av tacksamhet till Herren för att han besvarat hennes böner”.

EN KLYFTA ÖVERBRYGGAS

I början av sin verksamhet i Bastia hade missionärerna arbetat som frivilliga vid ett katolskt sjukhus, men den monsignor som var ansvarig för sjukhuset avböjde deras tjänster när han fick kännedom om deras religion. Han var ovillig att låta olika kristna trosinriktningar vara involverade i sjukhuset.

Ett par månader senare, i maj 1992, kollapsade en stor sektion av en fotbollsstadion under en mästerskapsmatch, vilket dödade 19 personer och skickade tusentals allvarligt skadade åskådare till sjukhus.¹

När en fotbollsstadion kollapsade på Korsika och ledde till 19 personers död och tusentals skadade, ägnade missionärerna många timmar på att, under tillsyn, hjälpa till med akutvården på det lokala sjukhuset.

Olycksfallen överbelastade sjukhuset. Skadade fotbollsfans fyllde salar och korridorer. En del av dem flögs till det franska fastlandet för vård. Monsignoren, som var i desperat behov av dugliga frivilliga, kom ihåg ett kort som missionärerna hade lämnat och ringde dem för att få hjälp.

I 36 timmar sprang missionärerna från uppgift till uppgift och hjälpte till med all slags akutvård, under tillsyn. De hängde dropp, satte på tryckförband, städade rum och flyttade skadade. De gav prästadömsvälsignelser till grensmedlemmar som skadats i raset.

När monsignor iakttog missionärernas outtröttliga ansträngningar, kallade han dem samman, ledde dem genom sjukhuset och berättade för patienterna att missionärerna var gudsmän och att han skulle låta dem ge de sårade välsignelser.

Broder Thatcher säger: "Genom vårt tjänande vann vi respekt och beundran från en högt uppsatt stadstjänsteman och en viktig kyrklig auktoritet." Detta fick hjärtan att mjukna och motståndet i samhället att avta, säger han. "Det här var avgörande för att vårt

LÅT DITT LJUS LYSA

"Genom att visa andra Kristi kärlek kan vi få dem som ser våra goda gärningar att 'prisa [vår] Far i himlen' [Matteus 5:16].

Vi gör det utan att förvänta oss något i gengäld.

Vår förhoppning är naturligtvis att de ska ta emot vår kärlek och vårt budskap."

Äldste Gary E. Stevenson i de tolv apostlarnas kворum, "Ålska, dela med sig, inbjuda" *Liahona*, maj 2022, s. 85.

arbete med att sprida evangeliet skulle få framgång."

Jason Soulier, president för Frankrikemissionen Lyon 2024, säger: "I dag fortsätter tillväxtens underverk på Korsika, trots de olika problemen. År 2024 reste 14 medlemmar från Bastia gren till Paris tempel i Frankrike för att utföra tempeltjänst i flera dagar. Det här var den största gruppen som rest från denna avlägsna medelhavsö till ett tempel. Med hjälp av äldre heltidsmissionärspär och fem energiska äldster och systrar fortsätter Herren att välsigna denna paradiso med nyomvända." ■

SLUTNOT

1. Se Théophile Larcher, "30 Years On: Remembering France's Furiani Football Disaster", *The Connexion*, 5 maj 2022, connexionfrance.com.

JAG GÅR VART DU KALLAR MIG

Den 5 maj 1901 tackade 17-åriga Emma Purcell ja till en missionskallelse till Samoa. ”Jag försäkrar er att jag kommer att göra allt jag kan för att främja Herrens verk”, skrev hon i ett brev till president Lorenzo Snow. Hon lovade vidare: ”Jag ska alltid finna nöje i att försvara evangeliets principer när, och varhelst tillfälle ges.”¹

När Emma förberedde sig för missionen kunde hon knappast veta vad hon hade att vänta sig. Hon var unik bland sina medmissionärer. Kyrkan hade börjat kalla ensamstående kvinnor som heltidsmissionärer bara tre år tidigare. Och dittills var hon den yngsta som kallats.

Hon skulle också bli den första samoanska kvinnan att verka som heltidsmissionär. Hon bodde i Salt Lake City, men föddes i Malaela, en by på östspetsen av den samoanska ön Upolu. Som tolvåring lämnade hon hem och familj för att gå i skolan i Utah, 800 mil bort.

Tanken på att återvända till Samoa efter fem år måste ha varit både spännande och skrämmande för Emma. För att förbereda sig andligen tog hon emot sin begåvning i Salt Lake-templet. Precis som dagens missionärer ingick hon heliga förbund med Gud och fick löfte om välsignelser genom sin trofasthet.

Och, som hennes berättelse visar, gjorde hon sitt bästa för att hålla de förbunden när hon tjänade Herren.

Scott Hales

Kyrkans historiska avdelning

Hon lämnade sitt hem, reste över ett hav för att predika det återställda evangeliet och dog vid 26 års ålder, trogen sina förbund.

FRÅN UPOLU TILL UTAH - OCH TILLBAKA

Emma föddes den 26 juni 1883 som sjunde barnet till Viliamu och Matafua Purcell. Hennes familj var en av flera euronesiska (delvis europeiska, delvis polynesiska) familjer i och runt Malaela. Hennes mor var från ön Savaii, strax nordväst om Upolu. Hennes far var son till en engelsman som hade kommit till Samoa omkring 1834, gift sig med en samoansk kvinna och bosatt sig i Malaela.

Emma hörde förmodligen talas om det återställda evangeliet när hon bodde hos John och Nanave Rosenquist, ett par som var sista dagars heliga och som behandlade henne som en adoptivdotter. Hon döptes vid

Emma Purcell (första raden) och andra missionärer i den samoanska missionen, oktober 1902.

12 års ålder den 3 november 1895. En missionär som var med på dopgudstjänsten vittnade om den mäktiga ande som rådde under dopet.²

Några månader senare fick John W. Beck, presidenten för den samoanska missionen, godkännande från första presidentskapet att skicka Emma och andra samoanska barn till Utah för att gå i skolan. Hon reste från Apia, Upolus huvudhamn, tillsammans med president Beck och andra missionärer den 23 april 1896. Även om hennes biologiska föräldrar samtyckte till att hon åkte, grät de när de tog farväl.

Det tog Emma nästan tre veckor att resa med ångbåt och tåg till Salt Lake City. Staden var mycket större

än hennes by på Upolu, och hon måste ha känt sig överväldigad av dess livliga gator och obekanta ljud. På den tiden hade Utah relativt få polynesiska invånare. De flesta dagar såg hon förmodligen ingen som såg ut som hon.

I Utah bodde Emma i Salt Lake Citys trettonde församling, fick en bra utbildning i skolor som ägdes av kyrkan och höll kontakt med återvända missionärer från den samoanska missionen. Tidigt såg biskopen hennes potential och rådde henne att förbereda sig för att verka som missionär i sitt hemland.

Emma tog till sig hans ord, och när kallelsen kom i början av 1901 var hon redo.

TJÄNANDE I MALAELA

Emma återvände till Upolu den 25 juli 1901, glad över att få se sin far vänta på henne i hamnen. Under sin frånvaro hade Emma förlorat en del av sin samoanska. Men när hon ombads att hålla avslutningsbön under ett möte inspirerades hon av Anden och bad bönen på sitt modersmål.

Emma fick i uppdrag att verka i sin hemstad Malaela, där kyrkan hade drivit en skola sedan 1896. Hon ansvarade för undervisningen av de kvinnliga eleverna. Hon ledde också Gemensamma ungdomsföreningen för unga damer i Malaela gren. På söndagar och under veckan undervisade hon tillsammans med de andra missionärerna.

Först motsatte sig några av Emmas släktingar på ön hennes arbete och uppmanade henne att lämna kyrkan. Men enligt missionspresident William G. Sears ”försvarade hon den väg hon valt” och var fast besluten att hålla sina förbund, trots motstånd.³

Hon stod också på sig mot de andra missionärerna. En gång, som ett skämt, bytte två äldster ut hennes kokosnötsvatten mot vanligt vatten vid frukosten. Skämtet gjorde Emma ”besviken”, men hon betalade tillbaka genom att servera äldsterna kokosnöt täckt med salt i stället för socker.⁴

Skämt åsido hade missionärerna stor respekt för ”syster Purcell”. En missionär sa att hon var ”uppfylld av andan i sitt ämbete och kall”.⁵ En annan äldste skrev uppskattande om hennes vänlighet. En gång lämnade Emma några bananer längs en stig så att han och hans kamrat hade något att äta under sin färd.⁶

Uppteckningar visar att hon predikade om prästadömetts myndighet, Mormons bok och andra evangelieämnen.⁷ Efter att ha hört Emma predika om Joseph Smiths liv och mission skrev en missionär: ”Jag tyckte mycket om hennes ord och var ledsen när hon slutade tala.”⁸

Sorgligt nog drabbades Emma av elephantiasis i slutet av sin mission och blev avlöst i förtid. När kvinnorna

och flickorna i skolan fick veta att hon skulle återvända till Utah grät de. Malaela gren höll ett avskedsmöte för henne, vilket gav henne en sista chans att predika. Hon ”talade med eftertryck”, enligt mötesprotokollet, ”och uppmanade alla att vara trofasta mot evangeliet”.⁹

ETT ARV AV HÄNGIVENHET

Emma själv förblev trogen evangeliet – och sina förbund – under resten av sitt liv. I Utah fortsatte hon med sin utbildning, deltog i statens polynesiska gemenskap och arbetade som konsult för den första psalmboken för sista dagars heliga på samoanska. Vid någon tidpunkt träffade hon också en medlem från Hawaii som hette Henry Kahalemanu. De vigdes i Salt Lake-templet den 31 januari 1907.

Tre år senare avled Emma vid 26 års ålder och begravdes i Iosepa, en bosättning för polynesiska heliga drygt 9 mil väster om Salt Lake City. Även om hennes liv blev kort är hennes hängivenhet mot Jesu Kristi återställda evangelium ett kraftfullt exempel för heliga runt om i världen, särskilt för unga kvinnor som svarar på kallelsen att verka som missionär i dag. ■

Fullständiga anteckningar och källhänvisningar finns i den digitala versionen av den här artikeln i Evangeliebiblioteket. Skanna koden för att komma åt artikeln.

SLUTNOTER

1. Emma Purcells brev till Lorenzo Snow, 5 maj 1901, First Presidency missionary calls and recommendations, 1877–1918, kyrkans historiska biblioteket, Salt Lake City.
2. Se Joseph Quinneys dagbok, 3 nov. 1895, kyrkans historiska bibliotek.
3. Se William G. Sears dagbok, 30 juli–3 aug. och 8 aug. 1901, kyrkans historiska bibliotek.
4. Se Wilford W. Emerys dagbok, 1 april 1902, kyrkans historiska bibliotek.
5. William T. Ogdens dagbok, 5 juli 1901, kyrkans historiska bibliotek.
6. Se Wilford W. Emerys dagbok, 31 aug. 1902.
7. Se Malaela grens allmänna protokoll, 1897–1969, 5, 15, 19 och 26 feb. 1903; 8 och 15 mars 1903; 16 och 26 april 1903; 10 maj 1903, Kyrkans historiska bibliotek.
8. Wilford W. Emerys dagbok, 26 feb. 1903.
9. Malaela grens allmänna protokoll, 1897–1969, 18 juni 1903.

MÖT **YESMIN OLIVEROS**
Zaragoza, Spanien

Hur kan jag klaga?

Yesmin Oliveros, Zaragoza, Spanien

Våra fyra flyttar som flyktingfamilj visade sig bli en gigantisk prövning. Men vi håller fast vid ledstången av järn i vissheten om att Herren leder oss mot en bättre framtid.

"Jag kände att vi skulle fasta som familj för att komma närmare vår himmelske Fader när vi började förbereda oss för att åka till Madrids tempel i Spanien", säger Yesmin. "Jorge sa till mig: 'Mamma, i dag ska jag också fasta.' Det var ett ögonblick av obeskrivlig glädje."

Hösten 2019 kom jag till Spanien med mina barn, 8-årige Aaron och 17-årige Jorge, som har autism. Med bara mina drömmar nedpackade i en resväska höll jag fast vid Gud och litade helt och fullt på honom.

En barmhärtig samarier välkomnade oss till sitt hem där vi bodde i två veckor. Men att ta bort Jorge från omgivningen han kände till var inte lätt. På grund av sitt tillstånd följer han strikta rutiner. De första nätterna bankade han i väggarna och jag gick snabbt upp för att hindra honom från att väcka andra. Jag knäböjde bredvid honom och bad, och mindes Jesaja 41:10: "Var inte rädd, för jag är med dig, se dig inte ängsligt om, för jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag stöder dig med min rättfärdighets högra hand."

Under vår andra helg i Spanien kom vi till kyrkan precis när sakramentsmötet var över. Jag gick fram till en ung kvinna som var tillsammans med primärbarnen och förklarade att jag var medlem i kyrkan men inte kände någon. Hon presenterade oss för flera andra medlemmar.

Dagen därpå tog kommunfullmäktige i Zaragoza emot oss som flyktingar och tog oss till en lägenhet utan vatten eller elektricitet. Biskopsrådet, Hjälpföreningen och äldstekvorumet i församlingen vi gick i kom till vår undsättning med filter, mat som inte behövde värmas upp, vinterkläder och andra förnödenheter.

Mina barn började skolan och jag påbörjade en utbildning. Måltiderna var en utmaning för Jorge som var van vid att äta mitt på dagen. Hans privatlärare informerade mig om att oavsett vem som undervisade tog han ut maten och började äta när klockan slog tolv.

"JAG SKA OCKSÅ FASTA"

Våra fyra flyttar visade sig bli en gigantisk prövning. Jag bad om att kunna vara stark men grät ofta ensam. I flera veckor sov jag bara två eller tre timmar per natt. Efter att ha sökt jobb i flera dagar välsignades jag med att få ett jobb där jag tog hand om en ung kvinna med obotlig hjärncancer. Efter varje arbetspass hämtade jag mina barn, hjälpte dem med deras studier och gjorde sedan mina läxor.

Jag tog hand om den här underbara unga kvinnan i ett år, tills hon gick bort vid 48 års ålder och lämnade efter sig två små barn. Hennes situation fick mig att fråga mig själv: "Hur kan jag klaga?" Genom att ta hand om henne kunde vi ta hand om våra behov och min själ fylldes av tacksamhet mot min himmelske Fader.¹

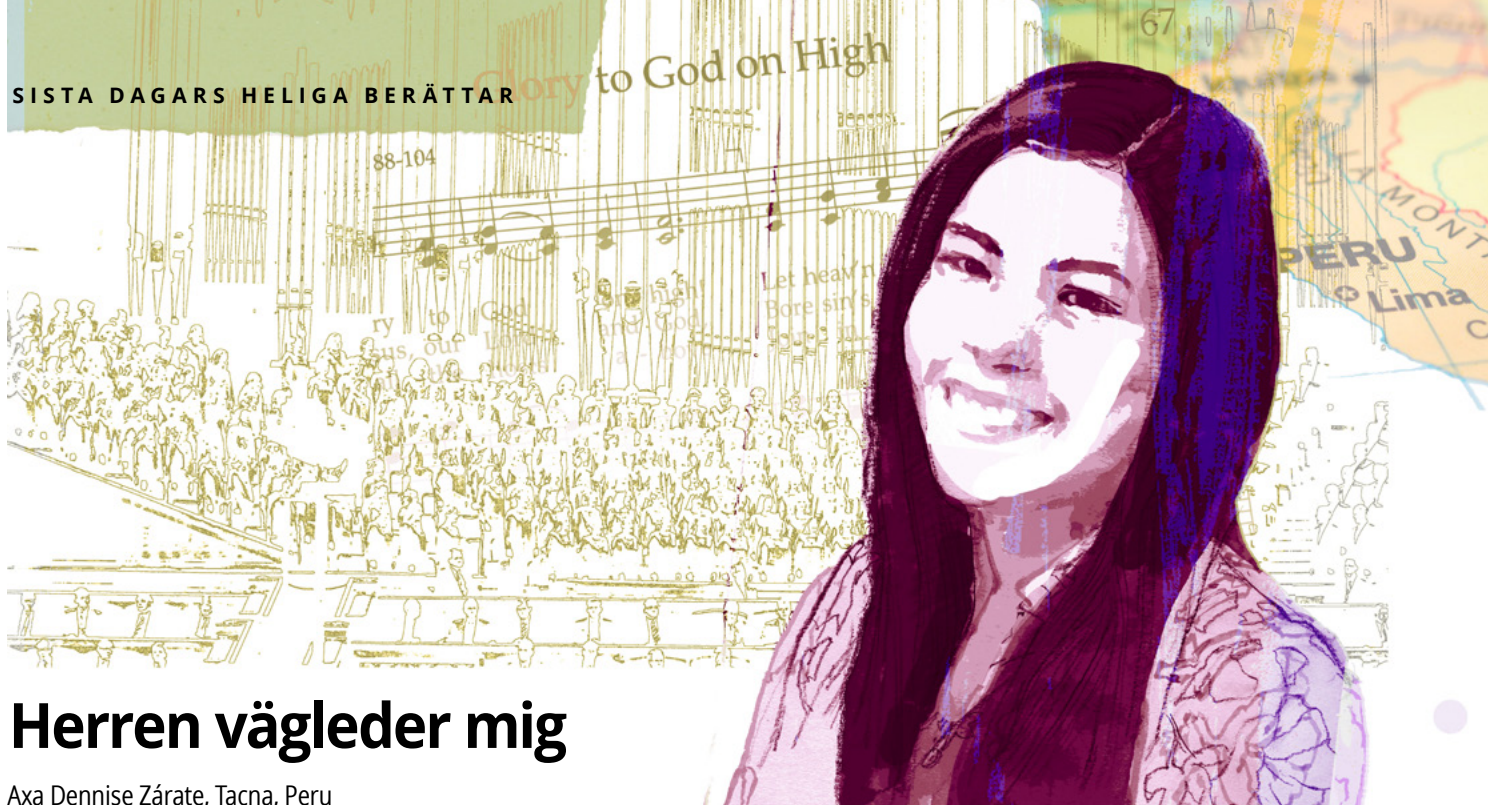
Varje dag hemma läste vi skrifterna, bad och skapade rutiner för att ge Jorge trygghet. I början av 2024 började vi förbereda oss för att besöka Madrids tempel i Spanien. För att komma närmare vår himmelske Fader kände jag att vi borde fasta som familj. Aaron gick med på det och nästa morgon sa Jorge till mig: "Mamma, i dag ska jag också fasta." Det var ett ögonblick av obeskrivlig glädje.

Sedan vårt besök i templet har Jorge blivit mycket bättre. Han är mer flexibel med sitt schema. På lördagar gör han i ordning sina kläder så att han kan vara redo att dela ut sakramentet på söndagen. Han har också gjort stora framsteg akademiskt.

I dag försörjer vi oss själva, med stöd av en kärleksfull himmelsk Fader. Jesus Kristus har uppväckt oss ur askan (se Jesaja 61:3). Genom att betala vårt tionde har vi fått rikliga välsignelser. Vi håller fast vid ledstången av järn (se 1 Nephi 8:24, 30; 11:25; 15:23) med visshet om att vi går mot en bättre framtid. ■

SLUTNOT

1. "Att vara tacksam i svåra stunder innebär *inte* att vi är nöjda med våra omständigheter. *Men*, det betyder att vi genom trons ögon ser bortom dagens utmaningar ... Att vara tacksam i våra omständigheter är att visa tro på Gud" (Dieter F. Uchtdorf, "Tacksam under alla förhållanden", *Liahona*, maj 2014, s. 76).

Herren vägleder mig

Axa Dennise Zárate, Tacna, Peru

Genom tro, lydnad, tålamod och bön har jag lärt mig att jag inte behöver vara rädd för framtiden.

När jag växte upp sjöng jag och var omgiven av musik. Min dröm som barn var att bli professionell sångerska. Jag vann till och med flera sångtävlingar. Men vid någon tidpunkt i mitt liv kände jag ett tomrum när jag tänkte på Guds syfte för mig bortom erkännande och beröm från andra.

Genom Jesu Kristi evangeliums tilltagande närvaro i mitt liv har jag fått hjälp att ha tro i tider av ovisshet. Den har också hjälpt mig förstå att min himmelske Fader ville att jag skulle använda den talang han gav mig till att komma närmare honom och förhållande honom.

Fastän jag gav upp min dröm kände jag att jag borde fortsätta sjunga och studera musik.

Vid 25 års ålder slutförde jag mina arkitekturstudier och jag hade även studerat genom BYU-Pathway Worldwide och Brigham Young University–Idaho, vilket hjälpte mig att förbättra min förmåga att tala engelska.

Då hände något mirakulöst.

Jag fick en inbjudan att bli musikmissionär som en del av The Tabernacle Choirs globala deltagarprogram. Jag visste det inte, men allt jag hade gjort i flera år hade hjälpt mig att förbereda mig för det här ögonblicket. Denna inbjudan var ett svar på mina böner och önskningar. Min himmelske Fader känner till änden från

begynnelsen och lät mig sjunga med Tabernacle Choir at Temple Square under generalkonferensen i oktober 2024.

Genom den här upplevelsen kan jag vittna om kraften i att ledas av den Helige Anden, att vara tålamodig och att lita på att Gud har ett syfte, även om vi kanske inte förstår det syftet. Som vi har blivit lovade: ”Stigen precis framför oss är kanske inte alltid tydlig, men vi kan följa Frälsaren med tro på att vår resa kommer att sluta vackert och segerrikt eftersom han leder oss tryggt dit vi behöver vara.”¹

För de som söker sin väg framåt: du ska veta att Herren har förberett något för dig som är större än du kan föreställa dig. Om vi följer honom får vi det som han har berett för oss. Stigen är kanske inte tydlig och livet kan vara svårt, men Herren utför ändå underverk för sina barn.

Jag har lärt mig att Herren vägleder mig genom tro, lydnad, tålamod och bön. ■

SLUTNOT

1. Benjamin M. Z. Tai, ”Tryggt vägleda dit vi behöver vara”, *Liahona*, mars 2024, s. 41.

En bön i mitt hjärta

William Suman, Kalifornien, USA

Min mors dagliga råd om bön har gjort stor skillnad i mitt liv.

När jag gick i grundskolan gav mamma mig alltid min lunch, pussade mig på pannan och sa: "Gör ditt bästa i dag och kom ihåg att ha en bön i hjärtat." Hon sa samma sak varje morgon, ända tills jag slutade high school.

Faktum är att "ha en bön i hjärtat" var det sista hon sa till mig när jag satte mig på planet för att åka på min tvååriga mission till Florida. Jag blev så van vid att höra henne säga det att jag inte tänkte så mycket på det när jag växte upp. Jag tänkte att det bara var något som hennes generation alltid sa, som "ha en bra dag".

Som heltidsmissionär lärde jag mig prata lite spanska när jag verkade i Miami i Florida. Jag upptäckte att våra nya vänner, många från Kuba och Puerto Rico, var precis som mamma. Varje familj vi besökte tog avsked av oss med en liknande kärleksfull hälsning "Vaya con Dios" (Gå med Gud).

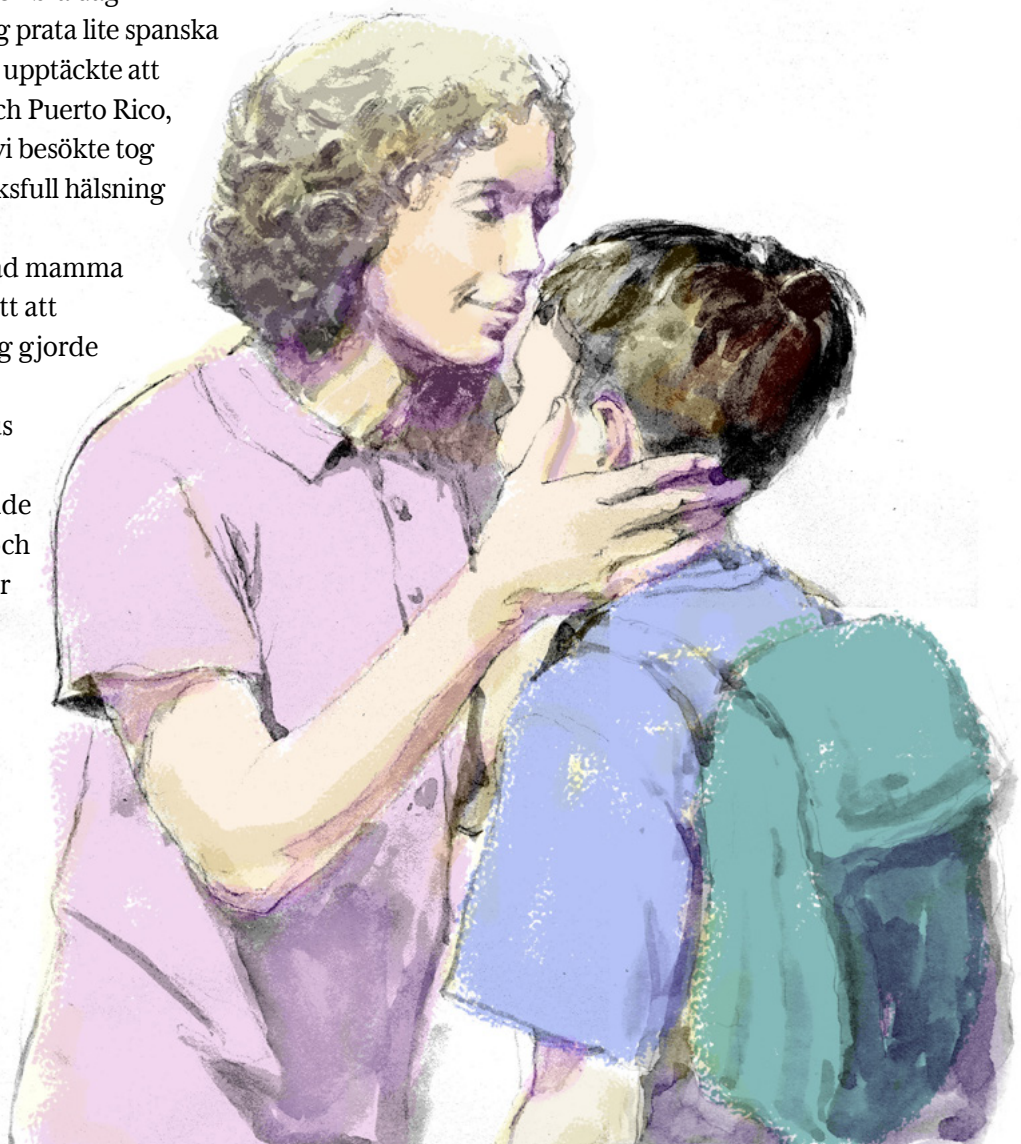
När jag äntligen började förstå vad mamma menade började jag försöka hitta sätt att verkligen ha en bön i hjärtat. När jag gjorde det växte min tacksamhet för min himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. Jag fick större uthållighet i prövningar och svårigheter. Jag kände en större kärlek till mina föräldrar och en uppskattning för de uppoffringar de hade gjort för mig.

En dag läste jag om Frälsarens besök hos nephiterna efter sin uppståndelse. Andra dagen av sitt besök "bjöd han sina lärjungar att be". Medan de bad, bad också Frälsaren och talade "stora och

förunderliga" ord. När han var färdig befallde han mängden "att de inte skulle sluta be i sina hjärtan" (3 Nephi 19:17, 34; 20:1).

Ett sätt att göra det är att tänka på bönen som en tavelram som omger våra dagliga aktiviteter. Den ramen av bön, tillsammans med kärlek och tacksamhet, hjälper oss att fokusera på Frälsaren och hålla våra förbund.

Jag är tacksam för min mors dagliga råd att "inte sluta be" i mitt hjärta. Det har gjort en enorm skillnad i mitt liv. ■

Jag kände frid

Nicole Muramatsu, São Paulo, Brasilien

Som om det inte räcker med min smärta – nu måste jag spela en svår psalm också, tänkte jag.

När jag fick två ämbeten i kyrkan som pianist under samma vecka började jag fundera över hur jag skulle hinna med mina andra ansvar hemma, på jobbet och i skolan. Min allra innersta önskan var att tjäna Herren och föra hans ande till människor medan jag finslipade mina talanger. Jag kände mig emellertid otillräcklig eftersom jag inte kunde ägna mig åt mina nya ämbeten som jag hade velat.

Veckan därpå fanns det mycket att göra på företaget där jag jobbade. Eftersom det mesta av mitt arbete går ut på att skriva började mina armar och handleder värka. Jag oroade mig för om jag skulle kunna spela piano om smärtan inte försvann.

På söndagen, när jag spelade preludiet på pianot i möteshuset, började mina muskler värka igen. Jag bad en snabb bön i hjärtat om styrka att fortsätta spela.

Under sakramentet insåg jag att nästa planerade psalm var en som jag inte hade spelat på länge. Som om det inte räcker med min smärta – nu måste jag spela en svår psalm också, tänkte jag. Det var då jag läste de här orden, som uttryckte exakt vad jag kände:

*Herre, led mig med din Ande,
att jag [nu kan spela] väl.
Lär mig lyssna till din maning;
då jag hjälpa kan var själ.¹*

Medan jag läste kände jag frid. Jag visste att Frälsaren kände till mina smärtor. Han hade trots allt lidit dem (se Alma 7:11–12). Jag behövde inte gå igenom det här ensam. Jag hade inte väntat mig det, men jag kände Herrens Ande.

När jag började spela kände jag ingen smärta längre, och mina fingrar kände igen noterna. Jag insåg att mitt tjänande hade banat väg för helande och fört mig närmare min himmelske Fader.²

När jag tänker på min upplevelse vid pianot vet jag att jag inte spelade ensam. Jag berördes av Jesu Kristi kraft och nåd – en andlig upplevelse som kom tack vare att jag tjänade honom. Jag vet att han alltid är där för att stötta och ge oss kraft om vi är villiga att tjäna honom. ■

SLUTNOTER

1. "Herre, led mig med din Ande", *Psalmer*, nr 182.
2. Se Joy D. Jones, "För honom", *Liahona*, nov. 2018, s. 50–52.

Inte förlorad för Frälsaren

Ronda Merrell, Utah, USA

Jag är tacksam för en trösterik välsignelse jag fick när jag besökte templet.

En familjemedlem och hennes man bestämde sig nyligen för att lämna kyrkan tillsammans med sina små barn. Nyheten var hjärtslitande för vår familj. Under veckorna som följde försökte vi hitta vårt nya normala.

Dagarna efter att de hade berättat det var fyllda av ångest, tårar och innerliga böner till vår himmelske Fader. Ett av mina omedelbara bönesvar var att jag behövde besöka templet varje vecka. Som studerande och arbetande hustru och mamma tyckte jag att svaret innebar en utmaning, men jag bestämde mig för att lyda maningen så gott jag kunde.

En kväll efter ett särskilt jobbigt arbetsskift kände jag starkt att jag behövde åka till templet den kvällen. Jag bad min son följa med mig för att utföra inledande förrättningar.

När vi kom till templet delade vi på oss. När jag utförde ställföreträdande förrättningar för flera systrar och lyssnade på deras utlovade välsignelser överväldigades jag av känslor. Jag kunde inte sluta tänka på våra vilsegångna familjemedlemmar.

När jag var klar bytte jag om, gick till väntrummet och satte mig ner. Men snart kände jag att jag behövde byta plats så att jag kunde se min son när han kom ut från männens omklädningsrum.

Jag flyttade på mig men kände mig obekväm på varje plats jag satt – tills jag slutligen satte mig på soffan som vette mot väggen nära ingången till templet. Jag hade just tagit upp skrifterna och försökte lugna mitt oroliga hjärta när jag tittade upp mot väggen.

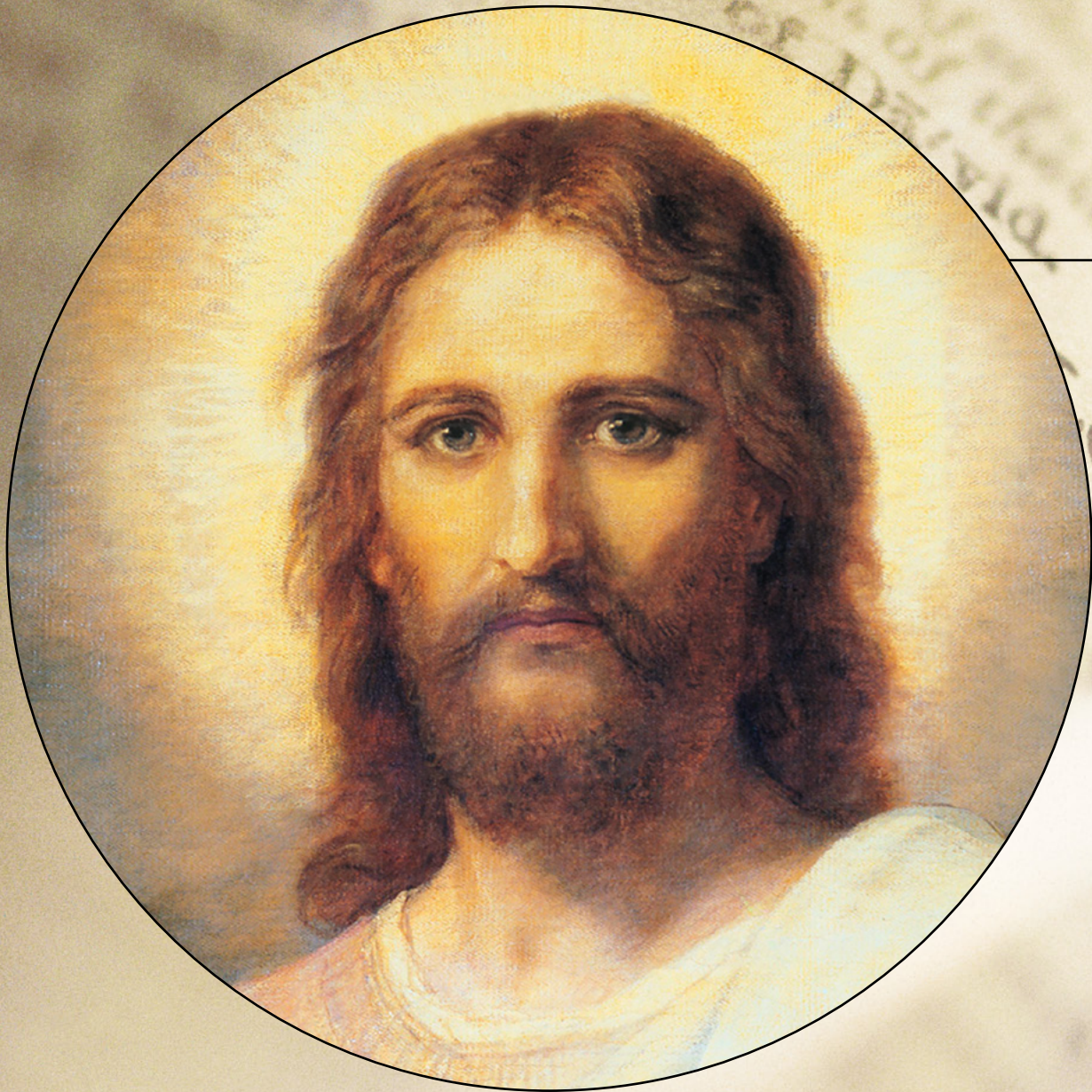
Där såg jag en målning i nästan naturlig storlek av Frälsaren som höll ett litet lamm i famnen. Anden påminde mig plötsligt om att även om det kändes som om mina kära familjemedlemmar var förlorade för mig, så var de inte förlorade för vår Frälsare.

”Om någon av er har hundra får och förlorar ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går ut efter det förlorade tills han finner det?”

Och när han har funnit det, blir han glad och lägger det över sina axlar” (Lukas 15:4–5).

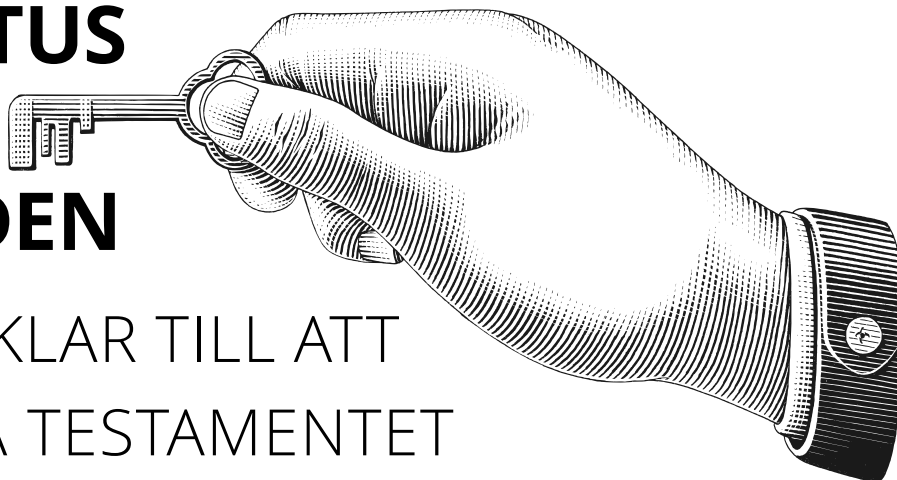
Vi fortsätter att älska och be för dem som har irrat sig bort. Men när jag överväldigades av sorg minns jag den här upplevelsen och hoppas att de som gått vilse en dag ska hitta tillbaka med hjälp av en kärleksfull Frälsare. ■

SÖK KRISTUS OCH FÖRBUNDEN

NEPHIS NYCKLAR TILL ATT LÄSA GAMLA TESTAMENTET

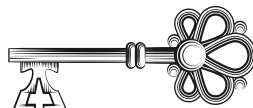
Nephi delade med sig av några insikter som kan hjälpa dig i dina studier.

David R. Seely

Professor i forntida skrifter vid
Brigham Young University

Jag älskar att läsa Gamla testamentet. Under årens lopp har jag upptäckt två nycklar att titta efter i Gamla testamentet som ger glädje och ökad insikt: Kristus och förbunden.

Här är några sätt att hitta Kristus och förbunden i våra studier av Gamla testamentet i år.

SÖK KRISTUS

Nephi, som läste skrifterna på mässingsplåtarna, sa: ”Se, min själ gläds åt att bevisa för mitt folk sanningen om Kristi ankomst. För i denna avsikt har Moses lag blivit given, och allt som Gud ända från världens begynnelse gett till människan är sinnebilder för honom” (2 Nephi 11:4).

Vi kan hitta Jesus Kristus i Gamla testamentet på många sätt.

Gamla testamentets Gud

Eftersom vi genom nutida uppenbarelse vet att Jesus Kristus är Gamla testamentets Gud (se Läran och förbunden 110:3–4), kan vi se hans makt i skapelsen och som lagstiftaren på Sinai berg när han lärde Israel hur man blir som Gud är. Vi lär oss om hans nåd i återlösningen från slaveriet i Egypten, hans kärlek när han tog hand om sitt folk i öknen och förde dem till det utlovade landet, och hans fortsatta omsorg genom att sända profeter och erbjuda Israel förlåtelse när de omvände sig från sina synder.

Sinnebilder av Jesus Kristus

Det finns många sinnebilder för (eller representationer av) Jesus Kristus i Gamla testamentets berättelser, varav många förebådar hans framtida ankomst såsom den upptecknades i Nya testamentet och Mormons bok.

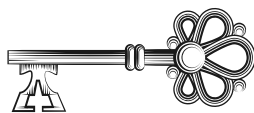
Berättelsen om Abraham och Isak förebådar Gud Faderns offer av sin Son Jesus Kristus. Josef räddade sina bröder från fysisk svält, precis som Jesus Kristus räddar oss från andlig svält. Mose befriade sitt folk från slaveriet precis som Jesus befriar oss från synd. Herren undervisade Israels barn om kraften i tron på honom och hans försoning i berättelsen om kopparormen i öknen. Elia och Elisha exemplifierade Frälsaren när de botade sjuka och uppväckte döda.

Insikter om Nya testamentets Frälsare

Jesus Kristus finns symboliskt i berättelserna i Gamla testamentet och i Moses lag. Berättelserna om påskhögtiden och offer i Moses lag pekar mot Kristus. Profeterna i Gamla testamentet förebådade Jesu mission när de botade sjuka och uppväckte döda.

Genom profeten Jeremia lovade Herren oss ett ”nytt förbund” (Jeremia 31:31; se även v. 32).

I Nya testamentet kommer Jesus som en uppfyllelse av lagen och profeterna i Gamla testamentet. Han överlämnade det nya förbundet i bergspredikan och instiftade förbundets symboler under påskmåltiden vid den sista måltiden. Jesus lärde oss att älska och tjäna varandra när han botade sjuka och uppväckte döda. Han återlöste oss från synd och död genom sin försoning, och han upprättade sin kyrka på jorden. När vi ser Jesus som Gamla testamentets Gud kan vi bättre förstå honom i Nya testamentet.

SÖK FÖRBUND

Nephi lärde oss också att titta efter förbund i skrifterna: ”Och min själ gläds även över Herrens förbund vilka han har slutit med våra fäder” (2 Nephi 11:5).

*Herren
undervisade
Israels barn om
kraften i tron på
honom och på
hans försoning
i berättelsen om
kopparormen.*

President Russell M. Nelson har också betonat vikten av förbund. Han sa: "Den största komplimangen som kan uppnås i det här livet är att bli känd som en som håller sina förbund. Belöningen för att hålla förbund infrias både här och i nästa liv."¹

Vilket otroligt löfte! Även efter att ha blivit döpta och ingått tempelförbund inser vi kanske inte hur påtagligt de här löfterna kan påverka vårt dagliga liv till det bättre. Men Gamla testamentet påminner oss om vad det verkligen innebär att vara ett "förbundsfolk" och hur vi bättre kan förstå välsignelserna och ansvaren som följer med det.

Det huvudsakliga förbund som nämns i Gamla testamentet är Abrahams förbund. Vi kan hitta sanningar om Jesu Kristi evangelium i det här förbundet, vilket leder oss till Jesus Kristus, i vilken vi finner frälsning.

Här är några sätt varpå Gamla testamentet hjälper oss att bättre förstå och hålla våra förbund.

Förstå vår roll i Abrahams förbund

Abrahams förbund var en serie löften och välsignelser som gavs till Abraham och som fortsätter än i dag i det "nya och eviga förbundet" som återställdes av profeten Joseph Smith (se Lärn och förbunden 132:30–31). President Nelson har sagt:

"[Herren] uppenbarade sig ... i dessa sista dagar för att förnya Abrahams förbund. Till profeten Joseph Smith förkunnade Mästaren:

'Abraham fick löften beträffande sina avkomlingar och sin livsfrukt – från vilken du ... min tjänare Joseph, härstammar ...

Detta löfte är även ditt, eftersom du är av Abraham' [Lärn och förbunden 132:30–31]."²

Genom det här förbundet skapade Herren en rättfärdig familj där han kunde undervisa om sitt evangelium och föra sina barn till Jesus Kristus. Aposteln Paulus lärde att om vi kommer till Kristus blir vi en del av Abrahams familj: "Och om ni tillhör Kristus är ni avkomlingar

*Berättelsen om
Abraham och Isak
förebådar Gud
Faderns offer av sin
Son Jesus Kristus.*

ABRAHAM OCH ISAK, AV HAROLD COPPING. © LOOK AND LEARN/BRIDGEMAN IMAGES, DETAIL FRÅN GETSEMANE, AV J. KIRK RICHARDS, FÄREJ KOPIERAS

till Abraham, arvingar efter löftet” (Galaterbrevet 3:29, se även v. 27). Genom Abrahams förbund blir medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga del av Israels hus och arvingar till Abrahams förbunds välsignelser.

Vi kan lära oss om vår roll i förbundet genom att granska människornas liv i Gamla testamentet, genom att studera de löften som Herren gav till sina barn i buden, och genom att lyssna till de forntida profeterna som vädjade till Israels barn att omvända sig och hålla sina förbund.

Hitta utlovade välsignelser genom våra förbund

När vi läser Gamla testamentet kan vi leta efter tecken på att Herren upprätthåller löfterna som gavs i Abrahams förbund. De tre viktigaste välsignelserna är land, som symboliserar ett arveland i vår himmelske Faders rike; avkomma, som är ett löfte om evig avkomma; och evangeliets och prästadömet välsignelser, ”vilka är frälsningens välsignelser, det vill säga evigt liv” (Abraham 2:11).

Abraham fick löftet att genom hans avkomlingar ”ska jordens alla släkten bli välsignade” (1 Moseboken 12:3). Det innebär att Jesus Kristus skulle komma till världen genom Abrahams släktlinje och välsigna alla jordens nationer genom sin försoning och uppståndelse (se Galaterbrevet 3:16).

Vilka välsignelser ser du i ditt liv i dag tack vare Abrahams förbund?

Plikten att samla in Israel

Att vara delaktig i Abrahams förbund innefattar förutom välsignelser också vissa ansvar. Genom att studera Gamla testamentet lär vi oss hur vi ska leva upp till våra förbund. Som Abrahams familj är kyrkans medlemmar kallade att samla in Israel. När vi deltar i missionsarbete, tjänande, stödverksamhet,

tempeltjänst, ämbeten i kyrkan, och undervisning och fostran av våra familjer, samlar vi in Israel genom att föra andra närmare Kristus.

President Nelson har sagt: "*Varje gång du gör någonting som hjälper någon – på ena eller andra sidan om slöjan – att ta ett steg emot att ingå viktiga förbund med Gud och få sina väsentliga dop- och tempelförrättningar, hjälper du till att samla in Israel.*"³

HUR DU LÄR DIG ÄLSKA GAMLA TESTAMENTET

När du läser Gamla testamentet för våra *Kom och följ mig*-studier i år kan du lära dig att älska dess lärdomar genom att följa Nephis exempel på att söka efter dessa två

teman: Kristus och förbunden. När du gör det kan du bättre förstå Jesus Kristus, hans försoning och hans evangelium. Du kan också lära dig mer om det "nya och eviga förbundet" och din roll i det som en Kristi lärjunge och som medlem av Israels hus.

Berättelserna och lärdomarna i Gamla testamentet kan hjälpa oss att fördjupa vår relation med Frälsaren och vår förståelse av och hängivenhet mot våra egna förbund. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Förbund", *Liahona*, nov. 2011, s. 88–89.
2. Russell M. Nelson, "Förbund", s. 87.
3. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), [HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org](https://www.hopeofisrael.churchofjesuschrist.org); betoning i originalet.

DIN VÄN **KOM OCH FÖLJ MIG**

I årets resurs finns nya konstverk och tankeväckande insikter för dina studier i Gamla testamentet.

Ted Barnes

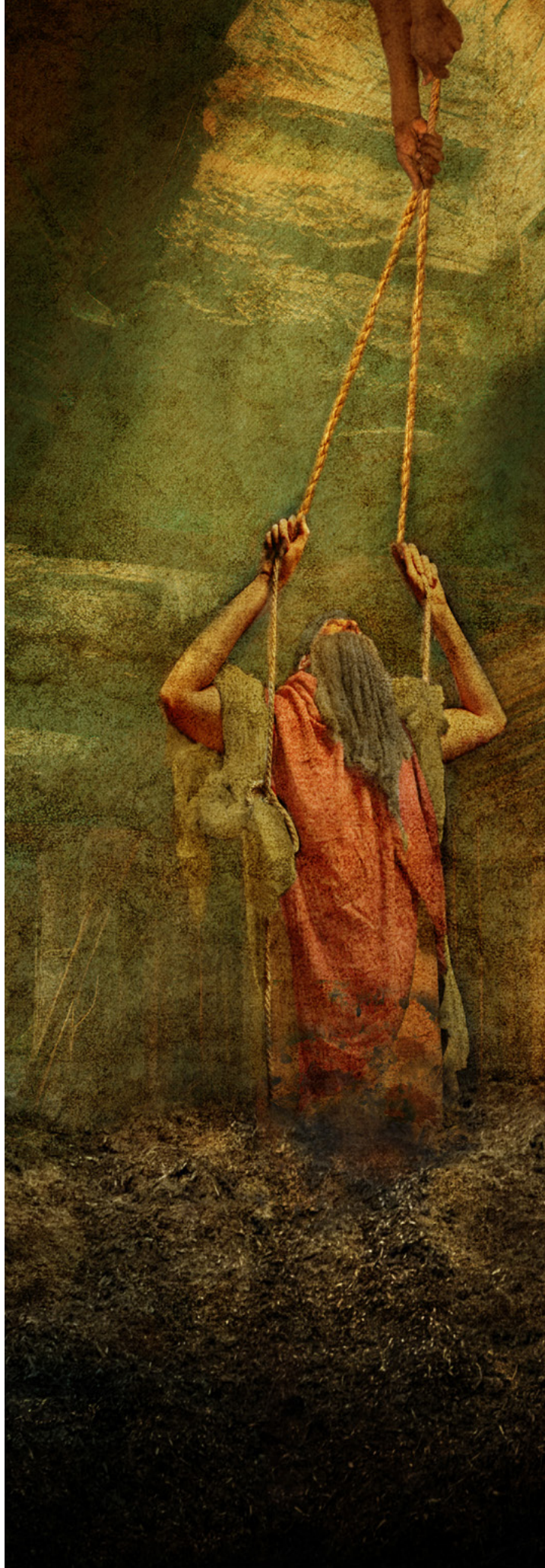
Utveckling av kyrkans kursmaterial

Skulle det inte vara trevligt om du, när du läser skrifterna, alltid hade en vän bredvid dig som hejade på dig? Kanske någon som älskar skrifterna och är så glad över att du läser dem att hon knappt kan behärska sig. Ibland säger din vän sådant som: "Visst är den delen fantastisk?" "Vad anser du om de verserna?" "Oj, kära nån, det är precis som våra liv. Eller vad tror du?" Om du någonsin fastnar eller blir förvirrad av ett svårt skriftställe kan din vän säga något liknande som: "Här är ett sätt att se på det. Hjälper det?" – men hon skulle vara försiktig med att avslöja något. Hon är trots allt en vän.

Kom och följ mig är lite som den vännen. Dess syfte är att hjälpa dig få en fantastisk upplevelse när du läser skrifterna. Den kan leda dig till skriftställen som hjälper dig att bygga upp din tro på din himmelske Fader och Jesus Kristus – och sedan kan den hjälpa dig att koppla dessa skriftställen till saker som händer i ditt liv. Den kan vara till hjälp när du har frågor, men oftast kommer *Kom och följ mig* att ställa frågor till dig i stället för att besvara dem – för en riktigt god vän skulle aldrig beröva dig nöjet att själv upptäcka andliga sanningar.

Kom och följ mig kan göra alla de här vänliga sakerna närhelst du läser skrifterna. Ja, till och med när du läser Gamla testamentet i år.

Förutom tankeväckande frågor och aktivitetsförslag hittar du andra användbara funktioner i *Kom och följ mig*. Här följer några:

ÖVERSIKT ÖVER GAMLA TESTAMENTET

I början av 2026 års *Kom och följ mig* hittar du en visuell översikt över Gamla testamentet. Den är som en tidslinje som innehåller namnen på profeter, kungar och andra nyckelpersoner. Det är bra eftersom böckerna i Gamla testamentet inte alltid är i kronologisk ordning. Översikten kan till exempel visa dig var skrifter från profeter som Jesaja och Jeremia passar in i Juda rikes historia. Du kan se var berättelserna om Daniel och Ester passar in i helheten i Gamla testamentet. Vänd dig till "Översikt över Gamla testamentet" för att orientera dig om du någonsin känner dig vilse i Gamla testamentet.

NY KONST

Tolv nya målningar beställdes för årets *Kom och följ mig*. Några av dem är:

- *Enok ser tidens mitt*, av Jennifer Paget, en symbolisk representation av Enoks syn om Frälsarens offer (se Mose 7).
- *Stå som vittne*, av Kwani Povi Winder, som belyser den "lilla flickan" vars enkla vittnesbörd ledde till ett stort underverk (se 2 Kungaboken 5).
- *Jag håller på med ett stort arbete*, av Tyson Snow, som skildrar Nehemjas beslutsamhet att återuppbygga Jerusalems murar, trots motstånd från sina fiender (se Nehemja 4).
- *Jag ska låta dig komma undan*, av Eva Timothy en skildring av hur Jeremia befrias från en lerig fängelsehåla av Ebed-Melek, en etiopier (se Jeremia 38–39).

"ATT TÄNKA PÅ"

Här och var görs avbrott i veckans studievägledning i *Kom och följ mig* för avsnitten "Att tänka på". De är miniuppsatser om ämnen som förbund, offer, Israels insamling och poesi i Gamla testamentet. "Att tänka på" ger en historisk bakgrund, ett nutida perspektiv och enkla insikter som kan göra det lättare att få trosstärkande upplevelser under studierna av Gamla testamentet.

Liksom tidigare år är det inte *Kom och följ mig* du ska studera. Den är helt enkelt en hjälpsam följeslagare när du studerar Guds ord i skrifterna. Det är det vänner är till för. ■

OM DU ÄR LÄRARE

Förutom att vara ett stöd i dina personliga skriftstudier kan din vän *Kom och följ mig* hjälpa dig om du undervisar din familj eller en lektion i kyrkan. Samma frågor och lärandeaktiviteter som berikar evangelielärandet i hemmet kan fungera lika bra för en diskussion i en grupp. Och oroa dig inte för att upprepa en fråga eller aktivitet på lektionen som människor kan ha utforskat hemma. Om de har det har de troligen bra insikter att dela med sig av. Om de inte har gjort det kan ni få en underbar upplevelse när ni utför lärandeaktiviteten tillsammans under lektionen.

Där synden orsakar kaos ger

Kristus frid

Chakell Wardleigh Herbert

Kyrkans tidskrifter

Till och med i livets kaos kan Kristus ge ljus, ordning och frid till din själ.

Känns livet ibland lite ... kaotiskt? En känsla av kaos är något vi alla upplever ibland. Världens komplexa natur gör det lätt att glömma att vi är andliga varelser som har jordiska upplevelser – något vi aldrig har gjort förut.

Två mirakulösa gåvor som Gud har gett oss är den jordiska kroppen och handlingsfriheten. De här gåvorna gör att vi kan känna, önska och handla av oss själva. Så det är naturligt att saker och ting kan kännas röriga eller osäkra på grund av de val som den naturliga kvinnan eller mannen är benägna att göra.

Alla gör vi misstag. Men när vi kämpar med synder eller ovanor som vi inte verkar kunna övervinna, hur mycket vi än försöker ändra på oss, är det lätt att känna sig förvirrad. Med den andliga sidan av oss som dras mot himlen och den jordiska sidan som drar oss mot världen, kan det kännas som en ständig inre dragkamp.

Oavsett om vi kämpar med sådant som skvaller, vrede, orättfärdiga domar, för mycket media, pornografianvändning eller något annat, är motståndaren snabb att underblåsa flammor av skam, hopplöshet och slutligen andligt kaos.

Som väl är för oss vet vår himmelske Fader och Jesus Kristus hur kaos ska hanteras.

Stanna upp ett tag om livet känns kaotiskt. Kom ihåg din gudomliga identitet. Låt den sanningen, att du är ett älskat barn till Gud, dra dig mot himlen. Vänd dig till Jesus Kristus så att han kan hjälpa dig att återställa ordningen i din själ.

Det första steget är att söka hans ljus

Under skapelsen – början på allt vi känner till – beskrivs universums tillstånd som kaotiskt och oorganiserat: "Jorden var öde och tom, och mörker var över djupet" (1 Moseboken 1:2). Det här kaoset och hopplösa mörkret påminner om hur motståndaren kan få oss att känna oss när vi syndar eller gör val som går emot våra värderingar. Han tycker om att få oss att känna oss fångade i en fälla och uppmuntrar oss ofta att gömma oss.

Men som syster Tamara W. Runia, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, har sagt: "Jesus Kristus ger ljus till dem som vandrar i mörker. Så, de dagar då du känner den där rösten som säger åt dig att gömma dig, att du *borde* gömma dig ensam i ett mörkt rum, uppmanar jag dig att vara modig och tro på Kristus! Gå och tänd Ljuset – vårt fullkomligt klara hopp."¹

Det första Jesus Kristus gjorde under Guds ledning under skapelsen för att skingra kaosets mörker var att ge ljus (se 1 Moseboken 1:3; Mose 2:2–5). Därifrån fortsatte vår Gud med att organisera varje kaotisk del av materian, från de vidsträckta himlarna till den minsta plantan.

Om han kunde bringa ordning i universum, föreställ dig då vad som kan hända när du vänder dig till hans Son för att få helande och återlösande kraft varje dag. När det känns som om du är nedtyngd av dina svårigheter och världens mörker, är första steget mot frid och gudomlig ordning att sträcka dig mot Kristi ljus.

Nästa steg är att komma ihåg vem du är

När himlarna och jorden hade organiserats och förskönats beredde vår himmelske Fader vägen för sina andebarn att komma till jorden och få en fysisk kropp. Men under vår tid på jorden arbetar motståndaren hårt för att få oss att glömma vem vi är.

Vi kan se hans ansträngningar att vända oss bort från vår gudomliga identitet i det ögonblick då Gud talade till profeten Mose och gav honom kunskap. I Mose 1 nämnde Gud Mose vid namn och kallade honom upprepade gånger sin son.

Men så snart Gud avlägsnade sig kom Satan och kallade Mose "människoson" (Mose 1:12) och frestade honom att glömma vem han egentligen var.

Satan vill att vi ska glömma vem vi verkligen är. Han får oss att tvivla på vår förmåga att förändras. Han vill att vi ska tro att vi är naturliga, oföränderliga män och kvinnor och alltid kommer att vara det.

Men äldste Patrick Kearon i de tolv apostlarnas kворum påminner oss: "Du kan komma till Kristus med tillit till hans kärleksfulla godhet och ta emot alla hans gåvor av glädje, frid, hopp, ljus, sanning, uppenbarelse, kunskap och vishet ... Du är en älskad Guds dotter, du är en dyrbar Guds son, och han har skänkt dig sin fullkomlige, helige Son till att återlösa dig, rättfärdiggöra dig och heliggöra dig."²

Återlösning är något som Satan aldrig kommer att få. Och när vi tar till oss vår andliga identitet kan vi säga, som Mose gjorde:

"Vem är du? För se, jag är en Guds son [eller dotter], i hans Enföddes avbild ...

Gå bort, Satan, bedra mig inte, för Gud sa till mig: 'Du är i min Enföddes avbild'" (Mose 1:13, 16).

Stanna upp ett tag om livet känns kaotiskt. Kom ihåg din gudomliga identitet. Låt den sanningen, att du är ett älskat barn till Gud, dra dig mot himlen. Vänd dig till Jesus Kristus så att han kan hjälpa dig att återställa ordningen i din själ.

Slutligen, låt Kristus vända kaos till frid

När Adam och Eva lämnade Edens lustgård ersattes den enkelhet de alltid känt där av en öde och dyster värld. Men vår himmelske Fader lovade att de kunde få frid eftersom han förberedde en Frälsare som skulle återlösa dem från deras synder och sorger (se Mose 5:7–10).

När du känner dig överväldigad av jordelivet, kom då ihåg den här sanningen: Vår himmelske Fader visste att vi skulle möta frestelser, begå misstag och synda under resan tillbaka hem till honom – det var en del av planen.

Vår himmelske Fader kan genom Jesus Kristus alltid hjälpa oss att avvärja mörkrets krafter i livet och ersätta dem med ljus. Hur många gånger vi än strular till det kan vi, tack vare vår Frälsare, byta ut kaos mot frid i själen när vi omvänder oss.

President Russell M. Nelson har vittnat om följande:

"[Jesus Kristus] stärker er. Han välsignar er med frid, även mitt i kaoset ...

Jesus Kristus tog på sig *dina* synder, *din* smärta, *dina* sorger och *dina* skröpligheter. Du behöver inte bära dem ensam! Han förlåter dig när du omvänder dig. Han välsignar dig med det du behöver. Han helar din sårade själ."³

Vad du än kämpar med kan din himmelske Fader och Jesus Kristus, när du vänder dig till dem för att få hjälp, alltid återställa det som ligger i spillror, befria dig från syndens och frestelsernas kaos och försköna ditt liv.

De har gjort det gång på gång. ■

SLUTNOTER

1. Tamara W. Runia, "Din omvändelse är ingen börda för Jesus Kristus – den förhöjer hans glädje", *Liahona*, maj 2025, s. 92.
2. Patrick Kearon, "Ta emot hans gåva", *Liahona*, maj 2025, s. 122, 124.
3. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 122.

Omvändelse handlar inte bara om att övervinna synd

Madelyn Maxfield
Kyrkans tidskrifter

Att vända sig till Kristus – förändra sina attityder och anpassa sina perspektiv till hans – är också en form av omvändelse.

När jag var ute som missionär missade jag min bästa väns bröllop.

Jag kunde inte sluta tänka på henne hela dagen. Vi hade träffats som rumskamrater på college och hon blev snabbt som en syster för mig. Jag visste att min himmelske Fader hade väglett mig till att träffa henne.

Men nu kunde jag inte vara där och fira ett av de största ögonblicken i hennes liv. Och jag var rasande.

Oväntade prövningar

Innan min mission var mitt liv inte perfekt men det var bra. Jag älskade college och hade just utvecklat den bästa vänskap jag någonsin haft. Jag var ganska lycklig.

Jag visste att det skulle bli svårt att verka som missionär. Ändå hade jag en förväntan om att min mission skulle bli de bästa 18 månaderna i mitt liv – med minimala svårigheter.

Men efter sex månader blev min väns bröllop det senaste inlägget i en lista över svåra saker som jag inte hade väntat mig. Att flytta till ett främmande land och lära mig ett nytt språk gjorde mig ensam och orolig. Att bli avisad som en del av

missionärlivet var mentalt utmattande. Ärligt talat ville jag bara åka hem.

Jag var trött och frustrerad och det kändes inte som om Gud erbjöd mig det hopp och den glädje som jag så desperat behövde. Först efter att ha uttömt alla andra alternativ vände jag mig till ett löfte i min patriarkaliska välsignelse: att jag skulle känna min himmelske Faders kärlek genom skrifterna.

Ett nytt perspektiv

När jag sökte i skrifterna upptäckte jag att jag kunde relatera djupt till berättelsen om Eva. Hon kastades ut ur paradiset och in i en mörk och dystert vildmark och det var ungefär så jag kände mig. I likhet med min upplevelse hade Evas förflyttning kommit på grund av ett specifikt val. Jag undrade om hon någonsin ångrade sitt val såsom jag började ångra mitt val att tjäna.

Men Eva hade ett mycket klokare perspektiv än jag. Fastän hon i stort sett hade förlorat allt blev hon glad när hon fick veta att hon hade en Frälsare "och sa: Om det inte vore för vår överträdelses skull ... skulle vi aldrig ha haft kunskap om gott och ont och känt glädjen över vår återlösning" (Mose 5:11).

Hon ångrade inte sitt val. Hon var tacksam för det! Fastän hon och Adam hade kastats ut från paradiset var glädjen över återlösningen ljuvare än smärtan över hennes förlust. Faktum är att det verkade som om återlösningen hade gett henne *ännu större glädje* än om hon inte hade behövt bli återlöst alls.

Hur var detta möjligt?

Omvändelsens sötma

Vi kanske tror att omvändelse bara är till för att ta bort synder och dåliga beteenden från våra liv. Den borttagningsprocessen kan vara svår och ibland smärtsam, vilket gör det lätt att fästa en negativ klang vid ordet.

Men omvändelse handlar inte bara om att bli mindre syndig. Det handlar också om att bli mer kristuslik.

Att vända sig till honom – förändra sina attityder och anpassa sitt perspektiv till hans – är också en form av omvändelse.

Jag insåg att mitt perspektiv i min ilska och ensamhet hade blivit snävt. Jag hade varit så fokuserad på det jag saknade att jag

inte såg det jag hade vunnit: en närmare relation med min Frälsare.

Jag insåg att jag behövde omvända mig från min dåliga inställning. Det tog tid, men när jag vädjade om min Återlösares hjälp försäkrades jag om att "här i livet ska jag ha glädje" (Mose 5:10).

Jag var fortfarande ledsen för att jag missade min väns bröllop, men med tiden besvarade Herren mina böner. Jag var så glad för min väns skull, och jag kände så stor glädje i mitt vittnesbörd om att vår himmelske Fader verkligen ser och älskar vart och ett av sina barn. Jag fick så mycket mer än jag gick miste om.

Syster Kristin M. Yee, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, har sagt: "Omvändelse gör att vi kan känna Guds kärlek och lära känna och älska honom på sätt som vi aldrig annars skulle ha gjort."¹

Tack vare omvändelsen vet jag nu att när jag närmar mig Kristus "gör [han min] öken lik Eden, [min] ödemark lik Herrens lustgård. Fröjd och glädje ska höras därinne" (Jesaja 51:3).

När jag kom hem från min mission återvände jag inte till paradiset. Livet efter missionen är en ny ödemark för mig att bearbeta. Det är inte lätt och ibland saknar jag fortfarande livet före min mission.

Men jag vet att tack vare Kristus kommer min glädje att fördjupas av kunskapen om min återlösning. ■

SLUTNOT

1. Kristin M. Yee, "Glädjen över vår återlösning", *Liahona*, nov. 2024, s. 57.

Jag var rädd för att prata med biskopen – hur skulle han reagera?

Jag hade gjort dåliga val. Men när jag pratade med min biskop kände jag mig bara tröstad.

Jared Acabado

När jag bodde för mig själv för första gången fick jag en ny känsla av frihet.

Jag hade flyttat till Filippinerna för att börja skolan och det var dyrt att flyga hem, så jag åkte bara dit en gång om året för att förnya mitt visum.

Utan min familjs trofasta inflytande i närheten gled jag gradvis bort från evangeliet.

Jag började röka, dricka och göra andra saker som jag hade fått lära mig var emot Guds bud.

Att komma ihåg vem jag är

Till en början brydde jag mig inte. Jag såg kyrkans regler som begränsande. Jag gick fortfarande i kyrkan, men innerst inne kände jag mig ovärdig och slutade ta sakramentet i flera månader.

Sedan slog covid-19 till och satte stopp för alla mina sysselsättningar. Ungefär samtidigt fick jag veta något chockerande: jag är adopterad. Mina föräldrar hade aldrig berättat det för mig och jag gick igenom något av en identitetskris.

Jag kände mig fjärran från allt jag en gång hade trott på. Jag visste att jag behövde komma underfund med vem jag egentligen var igen. När jag till slut reste hem berättade jag för mina föräldrar om allting – och om valen jag hade gjort. I stället för att skälla på mig svarade de med kärlek. De påminde mig om vem jag verkligen är: deras son och en älskad son till Gud.

Hjälp till förändring

Jag ville förändra mig. Mina föräldrar uppmuntrade mig att prata med min biskop, påbörja omvändelseprocessen och förlita mig på Frälsarens återlösande kraft.

Men jag var rädd! Jag oroade mig för att bli straffad eller dömd för mina val. Vanligtvis brukar jag inte bry mig om vad andra tycker om mig, men min biskop var en fantastisk man och jag ville inte göra honom besviken genom att berätta vad jag hade gjort.

Men som äldste Scott D. Whiting i de sjuttios kворum har sagt: "Göm dig inte för dem som ger dig kärlek och stöd, spring i stället till dem. Goda biskopar, grenspresidenter och ledare kan hjälpa dig att få tillgång till Jesu Kristi försonings helande kraft."¹

Biskopar "innehåller prästadömsnycklar så att de kan representera Herren i arbetet att hjälpa kyrkans medlemmar att omvända sig".² I stället för att dömas hårt när jag pratade med honom, kände jag mig bara tröstad på biskopens kontor. Jag insåg att Herren litade på att han skulle hjälpa mig, och jag kände att jag kunde lita på honom också.

Min biskop uppmuntrade mig att lära mig om Frälsaren och hans försoning genom att skapa andliga vanor. Jag träffade min biskop regelbundet och han ringde mig varje vecka för att stämma av. Jag kände mig så älskad varje gång jag pratade med honom.

Omvändelsens gåva

Med biskopens hjälp tog jag så småningom ett steg bort från synderna i mitt liv. Ändå var jag nervös för att ta

sakramentet igen. Var jag verkligen värdig, med tanke på allt arbete jag hade gjort?

Men min biskop lugnade mig. Han påminde mig om att jag inte behövde vara fullkomlig – bara villig. Jag gjorde mitt bästa och Frälsaren visste det och skulle fortsätta förlåta mig när jag förlitade mig på omvändelsens gåva.

Syster Tamara W. Runia, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, sa nyligen: "Att komma till Kristus är att säga 'Vill du hjälpa mig?' med hopp och förnyad tilltro till att hans armar alltid är utsträckta mot oss."³

Efter den här upplevelsen började jag med tillförsikt förnya mina förbund genom sakramentet. Jag kände mig som en ny människa, med en ny känsla av vem jag egentligen är och vad jag kan göra med Herrens hjälp. Jag utförde till och med en mission, för efter att ha sett hur mycket Frälsarens återlösningsgåva hade förändrat mitt liv ville jag hjälpa andra att finna det hopp han ger mig varje dag.

Buden är inte begränsande – de finns till för att Gud vill att vi ska lyckas, växa och undkomma syndens fälla. Det centrala i Jesu Kristi evangelium är den kärlek som han och vår himmelske Fader har till oss. Eftersom jag upplever denna fullkomliga kärlek strävar jag efter att bli mer som de.

Deras omvändelsegåva fyller mitt liv med glädje. ■

SLUTNOTER

1. Scott D. Whiting, "Akta er för den andra frestelsen", *Liahona*, maj 2025, s. 117.
2. *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 32.3, Evangeliebiblioteket.
3. Tamara W. Runia, "Din omvändelse är ingen börda för Jesus Kristus – den förhöjer hans glädje", *Liahona*, maj 2025, s. 91.

UPPTÄCK MER I UV: AKTUELLT

Ta en titt på *UV: Aktuellt*, kyrkans officiella digitala tidskrift för unga vuxna i Evangeliebiblioteket under Tidskrifter eller Vuxna > Unga vuxna.

Följ oss på Instagram på @ya.weekly för mer upplyftande innehåll.

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares, Patrick Kearon

Redaktör: Robert M. Daines

Biträdande redaktör: Yoon Hwan Choi

Rådgivare: David P. Homer, Jörg Klebingat, Gabriel W. Reid, Kristin M. Yee

Verkställande chef: Jason J. Mitchell

Chef för kyrkans tidskrifter: Adam C. Olson

Chef för förlagsverksamheten: Lee Gibbons

Verksamhetschef: Garff Cannon

Samordnare: Dillon Boss, Clark Miles

Redaktionschef: Martin Baron

Biträdande redaktionschefer: Brittany Beattie, Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu, DB Troester

Publikationsassistent: Nancy Sutton

Medredaktörer: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert,

Michael R. Morris, Alison R. Wood

Redaktionspraktikanter: Kimmy Badal, Paige Winegar Fetzer, Maddy Poll

Art director: Michael Dunford

Designers: Ira Glen Adair, Fay P. Andrus, Julie Burdett, David Green, Bryan W. Gygi, Colleen Hinckley, Stephen Neilsen, Edgar Mauricio Montes Chicaiza, Jared Martínez Sánchez

Designpraktikant: Nate Wilde

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Emily Jo Blanchard, Baylie Escamilla, Evany Pace, Derek Washburn

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, khmer, kinesiska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, serbiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2025 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från *Liahona* kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk (inklusive för kyrkans ämbeten). Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet. Copyrightfrågor ska ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA, e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. **Hjälpelinje för prenumeration: 001-800-537-5971.** (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

KYRKANS TIDSKRIFTER FINNS FÖR ALLA ÅLDRAR PÅ MÅNGA SPRÅK.

UV: AKTUELLT

Se fler artiklar för unga vuxna. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > UV: Aktuellt](#).

VÄGLEDNING FÖR DE UNGA

Hitta artiklar som uppmuntrar och inspirerar ungdomar. Gå till [MagazineSubscriptions.ChurchofJesusChrist.org](#) för att få en kostnadsfri prenumeration på den tryckta versionen. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > Vägledning för de unga](#) för att se den digitala versionen.

VÄNNEN

Hitta artiklar och roligt innehåll för barn. Gå till [MagazineSubscriptions.ChurchofJesusChrist.org](#) för att få en kostnadsfri prenumeration på den tryckta versionen. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > Vännen](#) för att se den digitala versionen.

KONTAKTA OSS

Använd länken på liahona.JesuKristiKyrka.org för att dela frågor, feedback eller upplevelser.

Du kan också nå oss via e-post på liahona@ChurchofJesusChrist.org eller vanlig post på:

Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT
84150-0023, USA

OMVÄNDELSENS GÅVA

Genom att prata med biskopen
fann jag tröst och upplevde
Frälsarens återlösande kraft.

46

JORDELIVETS MINFÄLT

Hur man tar sig igenom det
på ett säkert sätt

8

HELIGA I VARJE LAND

En systemmissionärs
inverkan i Samoa

22

KOM OCH FÖLJ MIG

Se årets Gamla
testamentet-resurs som
din vän

38

